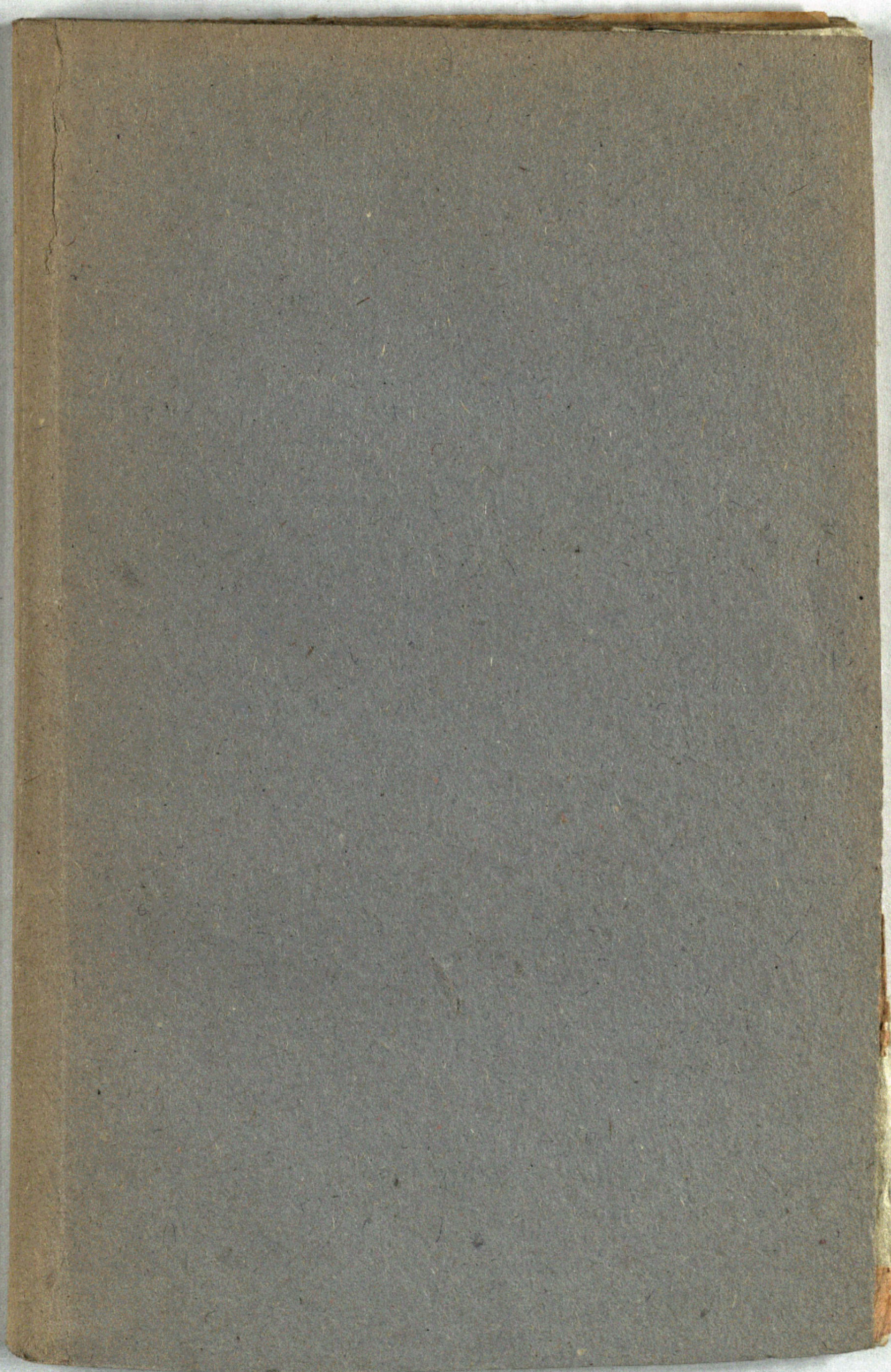

P19 Cp I 113. 1

27574

000

МОРАЛНО-ЗАБАВНЕ

ШАЛТИВО-ПОУЧИТЕЛНЕ

СРБСКЕ

ЗАГОНЕТКЕ.

У ЗАДРУ

У печатњи Браће Батара

1857.

37057
164

Tiskom Brace Battara a Zadru

izašle su slideće Knjige :

- BIĆ.** Cvit Razlika Mirisa Duhovnoga 2 svezka. U. Zadr. 1851. F 3:—
- TOREVIĆ.** Ribanje, i ribarsko prigovaranje. U Zadr. 1846. „ 1.10
- ČICA ANDRIE.** Razgovor ugodni naroda Slovinskoga i komu se ukazuje početak i sverha Kraljah slovinskih, koji vikovah vladaše svim slovinskim deržavam, i različitim pismam od Kraljah, Ranah, i slovinskih vi-
ezovah, i sa životopisom Spisatelja u Zadru 1852 „ 2.40
- CIJ Velike Nedilje** ilirskim jezikom po Rimskom Mi-
alu i Časoslovu s dodatkom Oficija za Mertve, Juter-
njah na Božić i Vodokerstje, i raznih pobožnih mo-
litavah. U. Zadru 1853. „ 1.10
- NASLIDOVANJU** Isukersta Knjige četiri Tome iz Kem-
pisa. Prevod O. B. Kašića. Pristalo izdanje lipim pri-
licam urešeno. U Zadru 1854. „ —:50
- STARČEVIĆ Šime.** Homelie iliti Tumačenje S. Evangje-
lja za sve Nedilje od Došaštja Gospodinova do posli-
dnje Nedilje po Duhovi, 2 svezka. U. Zad. 1840. „ 2.20
- STINA Jerko.** Zabavno štivenje u hervatskom jeziku za
mladež Dalmatinsku. U Zadru 1851 „ —50
- TMASEO.** Iskrice. drugo popravljeno izdanje s pred-
govorom. U. Zadru 1849 „ —15
- ABOLI di prima necessità e dialoghi Familiari nuo-**
va edizione in 16. o. Zara 1855 „ —.40
- MIŠLJAJTE** ova dobro Otca Bartula Baudrand Dru-
be Isusove. Prinesenje u slovinski jezik. S dodatkom
molitavah u Zadru 1854. „ —.12
- METCI OGLEDALA.** za Knjige priprostodomaće mi-
snika Ivana Vicentini-a prevod Stipana Ivičevica Dal-
matinca. u Zadru 1854. „ —.20
- POVIESTNICA** Dubronika po Knezu Orsatu Pučiću-Ska-
tiću u Zadru 1856. „ —.40
- KAZALI P. A.** Zlatka. Plesanca u Zadru 1856. „ 1.—

МОРАЛНО-ЗАБАВНЕ

И

ШАЛБИВО-ПОУЧИТЕЛНЕ

СРБСКЕ

ЗАГОВОРНИЦЕ

С ДОТИЧНИМ НА КРАЈУ ТОЛКОВАНИЕМ

оригинално дѣлце

ВУКА ВРЧЕВИЋА

РИШНЯНИНА

Бившег Секретара Нѣгове Свѣтлости Княза Црногорскога,
а сада цес. кр. Чиновника при Високославном Намѣстничеству
Далматинске Круковине.

У ЗАДРУ

У Книгопечатњи Браће Батара

1857.

NOT A PART OF THE LIBRARY

Jan. 6p. 257398

257398

1907

ПОЧИТАЄМА ГОСПОДО!

Висте се на мой-ако и слаби-позив са свію страна братински одазвали, и као пролѣтном росицом дух мой ободрили, те подпором вашом обѣлоданих моє загонетке, коє бы иначе у вѣчной тамниці зачамале као огань у кремену без яка ударца. Но незнам у каковой ће мѣри мой спрама вашег а одѣкнути? не велим што се новчане него матеріалне ціене тиче. — Оне се немогу назвати народнѣ праве загонетке будући сам им дао други крой к' неком напредку ума.

У данашнѣм вѣку ступити у полѣ књижевства, и најболѣму нашему списателю мучно є због многи критичара кои међ' нас мимо другога народа изобилую, а слабієму бива као новој лађи да се без кормила у средоточію неизмѣрног Океана нађе кад се страшни таласи узіосаю.

Моя намѣра ніє (бог ми не дао) да с' овим загонеткама, а особито с' поезіом покажем ученом свіету неку књижевну майсторію, него сам їй издао за забаву и раз-

витає ума вашій любезній учейі се Сино-
ва и кѣрїй да кадикад читаю изван школе
мѣсто неки данашњи романца, кои нѣовой
їошт невиной младости више квара него ко-
ристи доносе.

Мислим да нема нїєдне измеѣ' овїй за-
гонетака коя вашой дѣчици неѣ на неку
корисну забаву бити, и да небы нѣов мла-
ди ум у погаѣаню, шта коя значи, утруди-
ли, сваку сам на краю књижице означїо,
судеѣи, ако су ова толкованїя за одрасле
читателѣ излишна, за младеж ѣе одвеѣ нужд-
на бити особито оне у шарадном крою.

За нужно пак почитуєм опоменути ГГ.
читателѣ: да загонетку кою прочитати, па
без мало гатаня одма на краю у нѣове бро-
янице завирити, не само што неѣ у том
случаю никакове цїене него ни сласти има-
ти, но свака од нѣи, души суопарна а срцу
неосмочана бити, или да болѣ речем то бы
было као броити їй да нїє коя манѣ од
двѣста а не читати.

Подкрѣпило ме и то да оваї мой слаби
труд у ваше руке печатан видим (ако є и
неотесани матеріал ново-измишлѣне граѣе)
не быхли намаміо їошт коега и од мене бо-
лѣга зидара, да подигне и са загонеткама
као с' народним пѣснама наш лични єзик и
подпоможе наше летаргичко књижество ко-
єму є тек зорняча предтеча, а другима є

европенским ѧародима већ давно на подне одскочило, а ми му само призме броимо.

Као год што ни најважнїя до данас наша печатана кнѣига нїє код свїю Читателя єднаку важность и симпатїю заслужила, нити пак найслабїя без неке користи, него па-метни своє примѣтбе мргодећи се увлача-вао, луђи не постигао нѣну цїену, а не-марљиви само на корице завирїо, тако ће (чисто знам) и ова моя свега и свашта заслужити ; али ако ми наведена извиненїя у найпрву под слово „ Я “ и у найпослед-ню под бр. 200. спрамо коєга критичара буду глува и нїема, допустите ми Госпо-до! да узмимогред наведем рїечи неумр-лога Митроносног пѣвца Владике Црно-горскога кои у свом горском вїенцу каже : „ у лукавой руци ни здрав Кантар неможе да право мѣри “ и опет : „ много огня под малим лонцем, или Лонац прште или чорба перебуя “ — Дакле из овога се моя цѣл заключує, да Ястребу не требаю наочари него оному кои с' очима на далеко не ви-ди; зато молим „ пребимо мало за мало. “

На свршетку немогу изоставити да као свим ГГ. Скупительима за нѣов труд, тако и ГГ. Предбройницима за ону у самом дѣ-лу освѣдочену ми любавь мою живу благодар-ность не изявим, желећи, да као што сам я ваша имена у овой кнѣжици печатао и-

сто онако и ваша дѣчица буду у своим
срдцама многе од овій загонетака, коіой
моє силе нієсу знале какови лѣпши Цвѣтић
из Србског бостаня од овога за мирисанѣ
изабрати, а мом ће слабом труду найвећа
награда и души наслада бити, ако свакой
сфери читателя будем дайбуди су полови-
ну загонетака неке забаве принію.

Међу тим примите мой искрени поз-
драв остаюћи за вазда

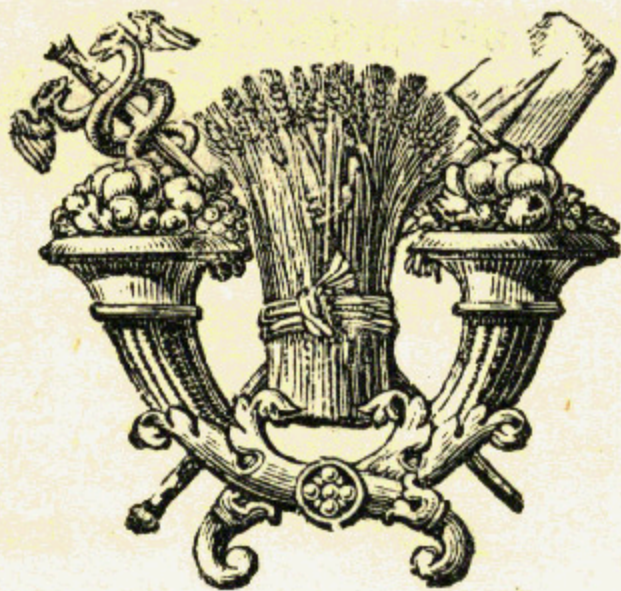
У Задру на нови год. 1857.

Ваш Понизни
В. В.

„ Я “

Вѣк ме црне судбе скучи
У вѣк да се на свѣт мучим. —
Крадох памет, скривих небу,
Варах и труд, и потребу.
Родитель ми с' Майком спери
Чет'ри сина, девет кѣри!!
Єчах дуго у невољи;
Владах с' кућом (іюшт ме боли).
Имах бригу свѣт' овога;
Берце удах оца мога,
И претрпѣх труда многа
За честь, єзик, рода свога.
Риках у єл' пунаи туга
И проклинях по сто пута:
Єлѣпа срећо! Бог т' убіо!
Немах с' тебе школах діо.
Ал' над сваком у Бога є.....

ОГЛАВЛЕНІЄ

Или азбучни ред Загонетака.

А		Вино	59
		Виноград	140
Адам и Єва	54	Високопревосхо-	
Азбука кирилова	2	дителство	131
Апокалипсис	142	Витао	64
Арап	197	Вода	15
Арбуо од брода	34	Вѣнчанѣ	7
Б		Вѣра	84
		Вѣтра (4 главна)	87
Бадняк	28	Г	
Балоте(одбилярде)	157	Гарофан (цвіет)	10
Баряк	173	Гвозђе (люто)	141
Басна	199	Глад	42
Бобовник (трава)	151	Година	30
Божић	124	Голубица	162
Брава и ключ	60	Годишня (4 вре-	
Брк	177	мена)	69
Бува	5	Гребени	169
В		Грієх	89
Вапор	11	Гром	16
Вериге (над огань)	182	Гуска	181

Гусле	24	Задар (град у	
Гуштер (зелени)	104	Далм.)	164
Д		Звоно	9
Дан и ноћ	35	Зец	192
Даница (звієзда)	180	Злато	26
Далмація	159	Змія	82
Двадесет девети		Зубови (людски)	55
фебрара	16	И	
Драча	53	Игла	58
Дурбин	71	Истина и Лаж	108
Душа и тѣло	79	К	
Дѣте у колівци	1	Капсул	98
Е		Карте (од игре)	114
Єгуля (риба)	66	Катарка (арбуо)	197
Єзик	73	Кафа	32
Єж	121	Кип (статуа)	12
Елемента (4)	19	Кнѣига печатана	88
Ѓ		Коловрат	44
Ѓердан	57	Конь	187
Ж		Корняча	80
Жлица (ожица)	37	Коса	158
Жижка	110	Косово-полѣ	36
З		Котао (ракинскій)	38
Зависть	77	Кочія	20
Загонетка	200	Кошуля	167
		Краставац	190
		Крволук	143
		Крем и огньило	165

Крієштавац . . . 106
 Крпеж . . . 136
 Крух и Колач . . 46
 Кукавица (птица) 93

Л

Лав (од камена) . 74
 Лаж 78
 Лапис (од Итал.) 45
 Лепир 56
 Лисица 154
 Лоза 132
 Лѣность 68
 Любавь 64
 Любидраг (цвієт) 49
 Любица (цвієт) . 102
 Лютика (лук) . . 169

М

Мађар 174
 Манятизам 156
 Маслина 150
 Мастило 107
 Мачка 113
 Мелем 8
 Месоѣе 155
 Милости тѣлесне 130
 Милош Обилић . 149
 Милостиня 70
 Митологія 72

11

Млин (брашнени) 128
 Мода 50
 Море 168
 Музика 193
 Мушля 126
 Мѣсец (луна) . . 65
 Мѣсецослов . . . 43

Н

Надежда 25
 Наочари 171
 Наполеон 101
 Напрстак 109
 Натра (стативе) 105
 Неѣеля дана . . . 111
 Новац златни . . . 100
 Новац сребрни . . 97
 Ножице (маказе) 139

О

Обад (мува) . . . 33
 Облак 148
 Огледало 17
 Огњиште 175
 Одзив (ехо) . . . 101
 Ожица (жлица) . . 37
 Око 23
 Орган (црквени) 117
 Орлоѣіє (часоказ) 94

П		Роб	194
Папагал (птица)	81	Ружица (цвіет)	31
Паприка	96	Рукавица . . .	118
Пароброд . . .	11	С	
Паун	12	Сабля и ножница	103
Перо од писаня	47	Сан	112
Пинята (бакра).	48	Сач и црієпня .	145
Піявица . . . ,	86	Свієћа	61
Подворница .	155	Свіетняк (мушица)	52
Подкутнѣица .	»	Свилена буба .	39
Пост (ускрснѣи)	13	Сито (Ситка) .	122
Постеля	3	Скакавац . . .	127
Портре	72	Сладолед . . .	95
Поскочница . .	75	Славуй	163
Потреба , . . .	67	Слієпи Миш . .	144
Поточиѣ	176	Сликолик . . .	62
Прах Пушчани .	129	Смоква	119
Прстен златнѣи	138	Смрт (у фигури)	146
Псетанце	51	Смртни (7) грѣ-	
Пчела	85	хова	73
Пушка	92	Снієг	27
Пѣвац (кокот) .	83	Со	115
Пявола (попица)	125	Спуж (шпуг) .	147
Р		Срећа	91
Рак	198	Срп	179
Рєпа	170	Стативє (натра).	196
Риба ,	134	Сунце	22
Рисан (варош у		Суєвѣріє . . .	188
Боки	152	Сѣи човечя . .	40

		13
Т		Црв 172
Телеграф	120	Црногорац 21
Топ	116	Ч
Трудолюбіє	133	Часоказ 49
Тужбалица	105	Часослов 14
У		Четвртак (дан) . 154
Угаль (живи)	6	Чешаль (рожній) 41
Ухо човечѣ	137	Чибук (дувански) 90
Ф		Чизме 178
Фулминант(жижка)		Чкврль (птица . 29
	110	Ш
Х		Шибика (прут) . 183
Хиляда (1000)	186	Шипак 160
Холера	189	Шпут (спуж) . 147
Ц		Я
Цариград	184	Ябука 161
Цигар (Смотка) 123		Ягнѣ 99
		Яє 4

13

175 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

19 Hps

T

130

116

133

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

105

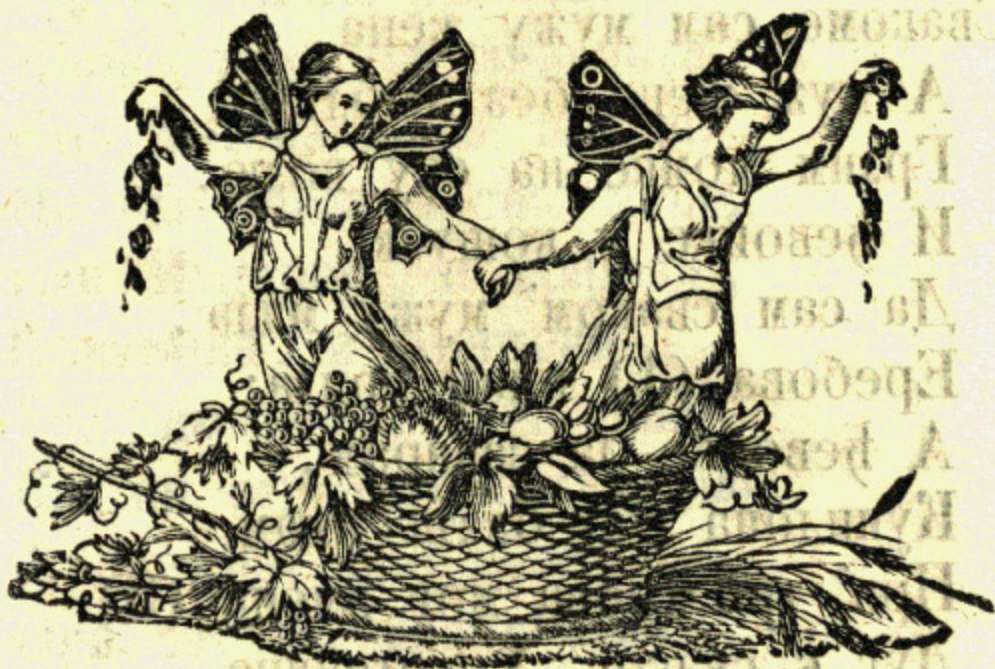
105

105

105

105

— 1 —

Жив сам: али не знам да сам;
 Крштен: али не знам кад' сам;
 Майку имам: ал' є незнам;
 Ког' сам рода: не знам ни сам;
 Очим' гледам: ал' шта? незнам;
 Главу носим: памет немам;
 Ноге обѣ: али сам Кляст;
 Руке здраве: ал' сам сакат;
 Зуба немам, єр не ієм,
 А наймилѣм' свеѣ' крвь пієм.

— 2 —

Я сам Майка была вазда
 Мудрим стара, лудим' млада,
 Тридест и шест имам сина (1)
 А шест кѣрій без роѣня (2) —
 Мое сине ко возлюби (3)
 А све кѣри срцем люби,
 Тай и с' Богом зборит може,
 Ным' изреѣи: „ помоз' Боже! —
 Брата женим за сестрицу
 А аз вѣнчах за Ижицу.

Свакоме сам мужу жена,
 А муж жени без любљѣня;
 Грлим момке на сву волю,
 И ђевојке у кошулю.
 Да сам сваком' мужу мила,
 Еребова (1) имам крила;
 А ђевојке да зачарам,
 Купидона (2) билѣг имам.
 Прв' три слова мог имена (3)
 Дуг є сваког' Христянина.

- 4 -

Без душе сам крвѣ и вода,
 Од два слова, а два слога. -
 Прочитай ме како стоим
 Право србско име носим;
 А кад с' трага читаш мене,
 Падеж носим тад од жене (1).
 Дай ме Майки нек' ме скрива,
 До мѣсеца рађем сина (2)
 Ако унук за ме знаде
 Гледа Баби да м' украде.

- 5 -

Животно сам црно-мала,
 Остра клюна, дугій жвала -
 Окретна сам врагулица,
 Без науке играчица;
 А природну ману имам
 Да свакога задиркивам. -
 Кроз госпоцка нѣдра играм,
 Што су млађа већм' уживам;
 Мушкарци ме само гоне,
 А Госпоє вѣшто лове.

Ствар сам маня од лѣшника,
Много тежа од грѣшника. -
Сто Хатова да с' измѣне
Не бы могли носит' мене.
Сви Мударци, и Царевп,
Богаташи, и Княжеви,
Таѣ' не могу, нити смію
Ка' ни страшну люту змію;
А сирачке двіе сузе
Они час ми живот узме.

- 7 -

Мном брат брата ладеѣ' туче,
Жена Мужа за нос вуче;
Мачка вѣшто миша вреба,
А жнд влаха ка' што треба;
Мном фрайлица момка лови,
Момак фрайли врат уломи;
Ћерца Майку вѣшто вара
А сии оца кад га кара;
Мном лисица бѣжи зечки,
А сиромех прѣси єчки.

- 8 -

Я сам лѣкар Србски стари,
А саставлѣн из двѣ ствари:
Прва соком разног цвѣта
Меканичка радня лѣта;
Другу сретня земля раѣе,
С' обѣм' святой Цркв' угаѣем (1)
Кад ранѣник бѣдно єчи,
Ліек сам му я найпречи. -
Читай управ', ал' обратно
Быт' ѣу што сам свакояко (2).

Тек' што сам се породіо
Вѣшала сам заслужіо. -
Уста имам: ал' не зборим,
А гвоздени єзик носим.
Кад м' обѣсе турци псую, (1)
А христяни почитую;
Кад запѣвам мртве будим, (2)
Кад не висим у вѣк ѣутим.
Кад гром грми све се боим
Да у мене не погоди (3)

Диван ти сам я делія!
Над свом браћом челебія; (1)
Голобрк сам, и без браде,
Фрайлица ме свака знаде;
Рад' мене се ломе, и ягме
Све невѣсте чезну, и маме;
Свака ми се од нѣи чуди,
Што сам ліеп, меке ѣуди;
А я желян земног рая
Слакомим се на белая (2)

Мудра мене глава створи
То ціели свѣт говори.
По свіету безног ходам
На кочіи од сто коня;
Орудіе страшно носим,
Чим таласе морске косим,
Вулкан ми є у утробі (1)
Свѣт помагам, а свѣт глобим (2)
Своиство є моє душе
Да кроз пупак блюєм тмуше (3).

Животно сам лѣпа стварца,
Стасом чудим и мударца;
У одѣлу идем славу
Ка невѣста при вѣнчаню;
А лѣпотом што сам рѣдак
Гордо шетам и у петак. —
Єдна ми є само мана:
Голоног сам без чизама;
Друге мане символ мой є
Код кидоша, и Госпоє (1).

- 13 -

Я сам Баба свете ћуди,
Чудан лѣк грешній людій (1)
Имам седам кѣри млади, (2)
И четрдест унучади; (3)
Христянин ме прави люби,
А философ цѣну губи: (4)
Єдан с' другим све се гони,
Псує, мрзій, бѣжи, клони
Ко мой темель често вири (5)
Тай се с' богом чист помири.

- 14 -

Читай м' слоге како стое,
До три живе ствари зевеш:
Прва т' каже кое доба, (1)
Другой у реп лежи злоба; (2)
Трећи прети патки, зецу (3)
Чим весели жен' и ђецу.
А с' опака: зовеш: Мрко! (4)
Другим одвећ слатк', и грко (5)
А трећи ти лѣбац пече (6)
Ко ме чита душу тече (7)

Носим име женског рода,
 Састављено из два слога;
 Памтим вѣке на хиљаде (1)
 Свак' ме жели, свак' ме знаде.
 Майка (2) мене зато роди,
 Да се болѣ самном плоди;
 Шта год' расте, штогод живи
 Кроз то живот мой му милий (3)
 С' краднѣг' айде к' другом слову
 Славјани ме паклом зову. (4)

Жив сам, мени смрти нема;
 Цѣли свѣт ми мѣсто спрема (1)
 Са сваким сам у любви,
 Ал' ме отац (2) пршт' и дави
 Едну саму игру знадем
 Кад' се оцу ђе украдем:
 За годину играм скочке,
 За три друге све прескочке. -
 Кад' ти живиш сто година
 Я ни пунан мѣсец дана (3).

Я сам диван и угледан;
 Сяйна тѣла душе немам;
 Наймили сам Госпођама,
 Мрзан ружним, и Бабама; (1)
 Ёр коє што сваком' кажем',
 Нит' се стидим, нити лажем.
 Три су слога мог' имена
 Мудрой глави од чуђеня (2)
 А четвртом додај иже,
 Зовеш нешто што се лиже (3).

Нит' сам човек нити жена;
Немам рода, ни племена,
Очи имам: ал' невидим;
Обѣ руки: ал' не радим;
Уши имам: ал' не чуем;
Главу здраву: не мудруем;
Єзик имам: ал' сам нієм;
Уста здрава: ал' не пієм. -
Многи на ме вичу, псую, (1)
Но и многи почитую. (2)

- 19 -

Мій смо бѣца єдног оца, (1)
Двіє сестре, и два браца; (2)
Нит' рођени, нит' од майке,
Природе смо страшне, и яке;
У нарав' смо не погодни, (3)
Али свѣту найугодній.
Єдан' наш брат лѣбац пече; (4)
Други кроз сав свіет тече; (5)
Єдна сестра свіет храни; (6)
Друга врућа срца лади (7)

- 20 -

Прочитай ме на комаде
Три ти рѣчи єдна даде (1):
Су двѣ питаш: „ коси? чиси? “
С' трећим кажеш се кои си.
С' репа читай пак пут главе,
Без икакве бывам славе (2).
Кажеш: „ я сам (турски) ништа “.
С' трећим сирак' єче триста (3).
Кад ме вуку до два жива. (4)
Свакоме сам драга, мила.

Дрно име собом носим
 Зар душману срце косим, (1)
 Радо сносим муке сваке,
 Не боим се яче шаке.
 Од косова па до сада,
 Тоним некрст с' прієклада.
 Оћеш ли ме познат' одма
 Редом читай брчна слова;
 А кад задњи слог окренеш
 Пар сам онда видієћеш. (2)

Я сам вишій од свіета,
 А старій сам од сви вѣка;
 Све ледено срце носим,
 А врућином люде косим.
 Имам седам свећ' синова (1)
 Разне боє, и трагова;
 Унучади од синова
 Не избрайни Миліона;
 Час се рађу, час' умиру,
 Час нестану, час оживу. (2)

Два смо брата, а близанци,
 И у свачем єднолиці.
 И ноћь и дан другуємо,
 Єдан другог' не видимо.
 Свуд' летимо, а без крила (1)
 Без икакви трудни сила.
 Ђе є секунд мог полета
 Твом' коньциу за сто лѣта (2)
 Прочитай ме наопако
 Име ћеш нам познат' лако (3).

Ствар сам с' главом шупля дроба;
 Кожни трбух имам добар,
 Испод главе м' проврѣше,
 Као Пашу накитише. (1)
 На трбух ми конѣиц яше
 С' дрвеним се Српом слаже, (2)
 Вѣшт се самном бани, кочи,
 Слѣпац пѣва прем' без очи.
 Име ми є у Псалтиру,
 А међ' Србе гост на пиру (3).

Без мене си жив, но мртав,
 Лѣнив, бѣдан, и не миран;
 Са мною живиш, и умиреш,
 За мною чезнеш, и уздишеш;
 И прем да сам преварљива,
 Бывам свѣту забављива (1):
 Сваком' ђешто обећавам,
 Но рѣдко испуњавам,
 Ал' я никад' нѣсам крива,
 Єр то божіом' вољом бива. (2)

Породих се у тавници,
 У природной Коліевци. (1)
 Огнѣм ми се живот спече (2)
 Да славніе име стече;
 Красим момке, и ђевойке,
 Богаташе свеколике;
 И онамо обѣсише
 Ђе млад гледа па уздише.
 Кад' се любе два кріюћи,
 Сяєм им се я на руци. (3)

Стар сам єр сам од віека;
 Тій ме гледаш из пріека.
 Баба, и ђед с' мсне пиште,
 А ђечица на глас вриште. (1)
 Над' облацим' я се рађем,
 Ледной майци (2) да угађем;
 Над планином гордо сђдим
 Те природу голу гледим.
 У май мђсец роним сузе
 Єр ми саян (3) живот узе.

Як се родих у дубрави,
 У природной моіой слави;
 Срб' с' Божиђем (без неволђ)
 Крвнички ми живот колђ (1).
 Читай слоге по напосе,
 Са свим друго име носе:
 Прв' у облом дрву звечи,
 У чем' тежак грожђе гнђчи (2)
 С' другим се як одвеђ каже (3),
 И са првим по све слаже.

Жив сам, име мужког рода,
 Од пет слова, єдног слога;
 Майка мене мртва рађе, (1)
 А отац ме гола нађе. (2)
 Без єднога елемента, (3)
 Остах мртав до віека.
 С' облацима дружит' могу,
 А на землю пружит ногу. —
 Два ми прва слова дигни,
 Врль остаем, сад ти стигни!

Майку немам него оца,
Моіой смрти нема конца;
Природа є моя така
Да без мужа бывам Майка.
Сваког года без прекида,
По дванаєст рађем сина; (1)
Дванаєсти кад' се роди,
Меням име у природи. (2)
Мнозиньи сам сладк', и мека,
А вишиньи зла, и тежка.

Я сам лѣвша од Царице,
А згоднія од фрайлице;
Имам Сестру зловольву, (1)
Нѣжной руци пошкакльиву;
И момци ми живот губе,
Кроз нѣдарца, и кроз зубе.
Између аз, и живѣте,
Нек' слово „наш“ ко уметне,
Свак' ко чита видіеће
Да сам фрайлам зло найвеће (2).

Сретня земля мене роди,
Майка ми се сама плоди.
Кад' ме отац с' трудом стече,
Огнѣна ме кућа спече; (1)
У огню ми дух умріе, (2)
А ковачки млин сатріе. (3)
Огань с' водом кад ратує
Тад' мой живот већ царує; (4)
Самном фрайле квасе зубе,
Сви богати одвећ любе.

Я сам мало виш' од Муве,
 А главом сам налик буре,
 С' оштрим коплѣм у вилици (1)
 Ка войнику у десници.
 Зна ме Мрко, и Плавоня,
 Муми Шаро, и Галоня,
 Бучи Рога, риче теле, (2)
 Чобан гледећ' виче „ Леле “! (3)
 Мом' имену рци додай,
 Бит' ћу Србин а не што сам. (4)

Породих се у сред горе,
 А ожених у приморѣ;
 Те у кућу не обичну (1)
 Дадоше ми службу мучну:
 До паса ме закопаше,
 Врућим паклом намазаше;
 Мѣсто прве мое славе
 Сто конопа око главе;
 Воду газим, но не тичем, (2)
 С' кућом идем, а не мичем.

Мій смо вѣчни брат, и сестра,
 Не вѣнчани муж, и жена;
 Прем' у слоги да живимо
 Ђдно друго не видимо.
 С' братом цю свіет живи, (1)
 Сестром жели да се смири. (2)
 Брат се дичи, и поноси,
 Сестра црно рухо носи. (3)
 Несложни смо у нарави,
 Да се вишнѣг' рука слави.

Жукавно сам име грдно,
 Оку србском црно-крвно;
 Страшно люцко позориште,
 Одѣкну ми на огњиште.
 Вѣчном грим анатемом,
 Образ грдим издайником; (1)
 Плетем вѣнац вѣчне славе
 Оном' кои за род паде. (2)
 Закоти ме познат' одма,
 Ар' ме зову брчна слова.

Живота сам дуговрата,
 Глава ми є чудновата,
 Пет ме туђий брата любви, (1)
 Често колю люцки зуби;
 Што уграбим из пяделе
 То меснати млин (2) самелѣ.
 Свак' ме жели, свак' ме има,
 И цареви под крунама. —
 Ко се често са мною стає
 Муку дроба не познає.

Бређ' сам сином винског' трага (1)
 А шѣер рађем ячу од врага; (2)
 Испод мене огань гори,
 Главу у зной сву претвори. —
 Из главе ми труба лежи,
 Коіой велим: „зной потежи“
 Кроз воду ми живот тече,
 Али воду не дотиче.
 Трбух с' трубом што изблює,
 Неког' блажи, неког' трує. (3)

Я се мртва на свѣт родим, (1)
 За годину у сну стоим
 Нак се сама собом рађем,
 Разбѣм кућу кад изађем;
 Живим само три мѣсеца,
 Ёр сам на свѣт мученица -
 Без нога сам, и без рука,
 Ал є моя радня скупа (2)
 Пред смртъ стечем ноге, и крила
 Те постанем мужу мила. (3)

Я сам човек као и тій,
 Мало црњи, ал' тій исти.
 Куд год' идеш с' тобом ходим,
 Што тій чиниш то я радим.
 Ёс' ли Москов, грк, ал' славян
 Инглеz, Француз, то сам и я.
 Од тебе се не растаем,
 Но нит' зборим, нит' састаем.
 Што сам таки ради тебе,
 Сунце криви, а не мене. (1)

Кад ми беда утукоше, (1)
 Оца с' братом (2) размакоше,
 Тад' се отац изялови, (3)
 Мене вѣшта рука скрои;
 Као чапру растегоше,
 На сто мѣста просѣкоше -
 Тад' постанем Майстор прави
 Дика лицу, урес глави.
 Госпођама да не мене
 Губиле бы цѣну жене. (4)

Куга нѣсам, многе морим,
 Мора нѣсам, старце гушим
 С' мене многе стои вриска,
 Сирак у плач' ђецу писка. (1)
 Жена куне, муж уздише,
 Срб' неможе сносит више. -
 Нѣмац грокѣ, француз звижди,
 Инглез режи, москов кришти,
 Талианац лютит пѣва - (2)
 Нема тога ко ме незна.

Млад сам у вѣк, а стар вазда
 Ар природа (1) са мном влада;
 Сви учени у ме вире
 Ар броим дне и године. -
 Церковна сам брояница,
 Ол' свій светій рачуница.
 Свеци, дани с' мѣсецима
 Неже мени у нѣдрима.
 Озго смичи главна слова
 Видіећеш ког' сам соя

Срб ми даде име право,
 Люде с' конь'ма мучим здраво.
 Подѣли ми слог на двоє,
 Бивам понос глаге твоє.
 Талиан се с' Србом слаже (1)
 Ђдан другом што сам каже.
 Првог слога єсу дикє
 Србског момка, и ђевојке; (2)
 А прочитај како стоим,
 Питаћеш ме: ко рат лови? (3)

Ствар сам обла, стаса танка
 Мужког рода, тѣла гладка,
 Кмаста срца, у альини
 Порођеной у планини. (1)
 Да ми ніе остре силе, (2)
 Бѣлог поля те ме іє, (3)
 Люцког' рода ученога,
 Живіо бых сто вѣкова. - (4)
 Слог да дигнеш єдан с' мене
 Ћераш Мачку искрай себе. (5)

Я се родих испред подна,
 А отац ми после доцна. -
 Док' ми оца пробудише,
 Мени ђеца разягмише. -
 Отац не ста дуто с' нѣма,
 Уђе ђеци у устима.
 Мног се саста у дно тмине
 Стопи смо се од врућине. (1)
 Што наш тежак с' муком стече
 Жена с' ђецом све растече.

Име носим среднѣг' рода,
 Слушам сваког' ученога:
 Немам нога ни єзика
 Чиним чуда превелика. (1)
 Никад ништа я не ієм,
 Ал' кад радим често пієм, (2)
 Но што пієм све повратим,
 Ёрбо немам чим да платим.
 Не учен се самном коси,
 Учен личи, и поноси.

Ствар сам гола црног' строя,
Имам мужа истог' кроя. (1)
Кад се штогод у ме тисне,
Муж ме склопи, и притисне.
Плам и огань кад ме жежу
Баци пѣне на сву прещу;
Ако с' мене муж не ђипи
На огань ми масть прекипи.
У којој ме кући нема
Ђеца циче, куне жена.

Од рода сам госпоцкога;
Дивне главе танак с' нога. -
Право србско име носим
Чим се дичим, и поносим.
Накићеи сам мимо браће, (1)
Мамим момке и Госпође.
Кад ме драги драгой снесе
Ј им речем: „любите се“
Тад' ме позна он, и она,
Да сам ѓзгра купидона.

Кад се родих ту недавно,
Прогнаше ме люди само (1)
А Госпође све с'грлише
С' мужев' ма се завадише.
Те на правду (ко ће болѣ!)
Муж умуча од неволѣ
Мужеви се са мнош косе
Даме диче, и поносе.
Држ' те люди тврдо кесу
Да в' их жене не истресу!

Животно сам безсловесно:

Любко, мило, и корисно,

Дѣци, Фрайли, Господину,

И чобану у планину,

Непознату давам муке

Су два слова из азбуке; (1)

А не мило ко ме удри

Знам плачући зборит су три (2)

Оженѣни! вѣруй мене

Вѣрній сам ти и од жене.

Я сам єдна стварца жива,

Нѣсам птица имам крила,

Црне боє преко дана,

А у ноћи доста сјайна.

У највећой црной тмини,

Мене люцко око види. —

Нѣжни жели да м' ухвати,

А незлобив за играти. (1)

На трбух ми зубля гори (2).

Сад ко сам я тій погоди.

Природа ме нагрдила

Те сам образ оцрпила (1)

Богатом' сам каматница,

А сираку напасница; (2)

На мене се сваки тужи,

Єрбо права сваког дужим.

Док' сам жива я сам така

Пре лакома, и опака;

А ако ме с' острим свладаш

Браним оно што ти чуваш. (3)

Я бых створен а не рођен,
 Твом' сам ђеду пра шакунђед.
 Мртав родих жену своју, (1)
 И с' нѣом живѣх у покою;
 Ал' се жена с' врагом здружи
 Те м' обручи и наружи. (2)
 Мом' имену преддай „еме“
 Француз вели: Госпе жене (3)
 Жени мојој „те“ представи
 Ето (назад) авет прави. (4)

Мій смо тридест и два брата (1)
 Діеле нас єдна врата; (2)
 Млин имамо сваког брашна,
 А млинара (3) врло красна. -
 Што преко дан самелѣмо
 У врућ сандук (4) све збіємо.
 Док є куће ђе живимо
 Од глади се не боимо,
 А да темель (5) кући крене
 Погибо смо без замѣне.

Животно сам мужког рода,
 Од шест слова, а два слога.
 Дѣпше мене рухо кити
 Но госпою у визити.
 Ноге имам: на цвѣт сѣдим;
 Златна крила: кад полетим.
 Првом слогу додај покой (1)
 „Леп“ ђеш читат быт ме немой,
 Други читай како стои (2)
 Србин самном у сласть плови.

Мій смо браћа єдног соя,
 Красни, сяйни єдног кроя.
 По сред срца проврћени,
 Женском руком намѣштени (1)
 Пак нас онде обѣсише
 Ђе млад гледа а уздише (2)
 Тад губи мо име од браће
 Добіємо друго слађе (3)
 Сто дуката да я вредим
 Три пут више на чем сѣдим.

Угледна сам врагулица
 Као лѣпа ђевойчица.
 Више валям, жив' ми Тата (1)
 Него да сам сва од злата;
 Али ми є єдна мана,
 Што се вучем кроз сва платна.
 Куд ко оће главом роним,
 А при репу радию носим.
 Ма ко самном с' пута сврати
 Крваво ми он' час плати. (2)

Майка ми є дивна, и блага (1)
 Я пре силан до без трага;
 А кѣр моя манитіа (2)
 Но біесна Султанія,
 Сви на мене турци вичу, (3)
 А юнаци сви примичу.
 Ко се самном често дружи
 Некад пѣва, некад тужи (4)
 Бывам, кад сам у светиню,
 Страшан символ христянину. (5)

Тек' се с' мужем скупа родих,
С' ным се вѣнчах и саставих;
Наѡше ми мѣсто тавно,
Ал' богато, и преславно (1)
Муж ми вели: „лези тамо“
А он скитай там' и амо. - (2)
Што є теби наймиліє
То є мени наймрзніє.
Я сам сваком вѣрна стража,
А богатим врло дража.

- 61 -

Нѣсам сунце имам зрака,
Природе сам тако яка
Да без огня огиѣм горим,
То опечем што доватим.
Елемента су два живим. (1)
А с' другим се у вѣк борим (2)
У иоѣи сам я царица,
А у дану безпослица. -
По вієка кад т' одскочи
Без мене си слѣп код очій. (3)

- 62 -

Я на тебе наликуем;
Нит' што єдем, нити пієм;
Што год радиш я те гледам,
Загрлит' се ласно недам.
Да бы славу задобію
Честь сам твою заслужію;
А акоси кому мрзан,
И я му се чиним грдан
Чувай дакле образ себе
Єр я живим наком тебе.

Без грієха икаквога
 Суђено ми бы од бога
 Да се свезан на свѣт родим,
 Да на єдно мѣсто стоим.
 Природе ме стража хвата (1)
 Тек' помолим кад на врата.
 Бранитель сам и мой, и твой,
 А оружѣ жени свакой;
 А кад' ођу могу лако,
 Добро, и зло чинит' свако. (2)

Бдизанци смо четир' брата;
 Сви яшемо єдног' хата, (1)
 Без науке свиколици
 А найбольи коняници.
 Єдно седло нас премеђе, (2)
 Єдна фузда све окређе; (3)
 Хат нам стои, мій трчимо
 Око нѣга сви с' вртимо,
 Єдан' другог' стић' неможе;
 Селянке нам люште коже.

Час сам старій од свієта
 А час млађи од дѣтєта (1)
 Некад' виши од грѣшника (2)
 Кад-кад маньи од лѣшника
 Час сам ціо, обал, славан
 А час мален са свим таман
 Час сам налик велѣт' Гувна
 И час кришки од пишуна (3)
 Нотњицим' сам предмет главни
 А турцима символ страшни. (4)

Я сам дивна по природи
Єр ме красна Майка роди (1)
Найбогатій . и ко проси
У срцу ми име носи. -
Мила момку , и дѣвойци,
И дѣтету у колѣвци.
Родих красног' єдног' сина (2)
Са крошњицом' на ле҃јима;
Грдни отров собом носим, (3)
Чим младієм срца косим.

Старія сам од Адама,
А богата неволяма.
Природа є моя така,
Да сам црня и од пакла,
Цѣлом' мѣсту несносна сам
Толи ку҃ћи у коіой сам. -
С' мене Мужи жене туку,
А њид с' дѣцом сноси муку;
Ал' Бог да м' ніе створію.
Цѣли бы свѣт лѣнив быо. (2)

Од како се на свѣт явих
Нит' се мучих ни што радих;
Мужи су ми сви лѣнивци,
А бич люті сви радљивци. (1)
Укланям се люцког' ока, (2)
Єр сам майка сви порока. -
Многе люде и жене любим,
Многе мрзим, и завидим (3)
А ко отров мою знаде,
Нит' завиди, нити краде (4)

Мій смо єдне майке кѣри,
 Не удате све четири:
 Три мѣсеца свака живи,
 Девет чека да оживи (1) -
 Єдна од нас огань люби; (2)
 Друга земльом не дангуби, (2)
 Треѣи Бога за дажд моли, (4)
 А четвртої све по вольи. (5)
 Кад є свака од нас славна (6)
 Пѣва Баба с' унучад' ма.

Имена сам одвеѣ блага,
 Любим бога гоним врага,
 Пазим слѣпе, нѣме, клясте,
 Голе, босе и сакате;
 Гоним, мрзим све тврдице,
 Каматнике, и лѣнивце.
 Многе кунем кад' ме скрате
 Што дуг божій не исплате
 Благо томе ко ме дає,
 Єр пред богом грѣхе кає.

Кад' ме мудра глава спреже (1)
 Да ме стиска и растеже,
 Тада добих чудне силе,
 Стекох многе пріятель (2)
 Кроз пет разній мои очій
 Люцко єдно кад укочи,
 У дальини десет миля
 К' себи макне пріателя;
 А кроз вишу іошт дальину
 Може довуѣ и планину.

Рѣч сам цѣла давног' трага (1)
 А два собом носим знака.
 Прву Грк ти каже ко сам, (2)
 С' єдним од два србин штосам. (3)
 Цѣлу читай (ал' с' опака),
 Зовеш себе и сирака. (4)
 Док' сам грчка гордо сѣдим,
 Мудре главе знанѣм китим;
 А меѣ' србе нек' ме ніе,
 Єр крв люцку тайно піем. (5)

Мій смо црній седам братах
 Єзгра свію свѣцкій залах;
 Єдан живи у охолость, (1)
 Други ближнѣм на opakость, (2)
 Треѣи налик блудног' сина, (2)
 А четврти на сто змія: (4)
 Пети ситан іе-піє, (5)
 Шести гледа да т' убіє (6)
 Седми лукав неѣ' да ради (7)
 Него да га други храни.

Ко ме гледа тай се чуди
 Каквога ме створиш' люди:
 Глава ми є одвеѣ' страшна,
 Крила орла од крсташа;
 Голореп сам ниже паса,
 Без полета и без гласа.
 Цвѣт європе (1) док' царова
 Име диже, и поч'това. -
 Символа су моя главна
 И код Марка и Іована. (2)

Я сам права безпослица,
 Србском пиру другарица,
 Кад' ђевојкам' грло гладим
 Момке редом све успалим (1)
 Су по рѣчи мог' имена
 Велим: „ скачи пут висина “ (2)
 Веселяк ме и млад люби,
 Стар', и сирак име губи. (3)
 Са мною Майка пута више
 Син' ушика и без сисе.

Стравичног сам чудна рода,
 Страшна гласа и погледа;
 Собом огань водом правим
 Небо дичим земљу страшим;
 Кад я єкнем земля єчи,
 Планинама одзив звечи.
 Што на земљи гордо стои,
 Од мене се яко бои
 Мог имена глагол да дам
 Ром ђу бити а не што сам. (1)

Јошт кад Адам бы у раю
 Я сам была за удаю;
 Са цѣлим се свѣтом борим,
 Мучки люде, жене ловим.
 Нарав тако люцка оѣ
 Да сам Майка свѣцке злоѣ.
 Злог' корѣна отров мою,
 Знаше србљи на косову: (1)
 С' мене гине без оружја:
 Брат од брата, жен' од мужа.

Шарена сам не ліпа,
Краткій нога, а сліпа;
Оружѣ сам варљивима,
Трнѣ у оку поштенима. -
Знам завадит оца с' сином,
Брата с' братом, мужа женом;
Алп да ме на свѣт ніе
Юшт бы было злосретныіе;
Єр сам многим ђе их боли
Чудан ліек у невољи. (1)

- 79 -

Мій смо прави брат и сестра
Од ређеня муж, и жена;
У єдан се мах роди смо
Задои смо и крсти смо;
У животу не раста смо,
У єдан дан умріе смо -
Дуг врати смо при растанку.
Ког' доби смо при састанку,
Пак на судбу посмо свою
Брат к' матери, Сестра к' богу. (1)

- 80 -

С' альном се єдном родих,
Нит є свукох нит промѣних.
Бы суђено тужной мени
Кућу носит' све на себи.
Имам ноге налик мачке,
Тврда мяса, яке чапке.
Кад бы хѣле све Госпоє
На альине пазит моє,
Нестало бы лукс' и моде
Было новац' као воде. (1)

Нит' сам човек. нити жена,
 Не стидим се мог' имена;
 Разни фарби рухо носим
 Чим се гордим и поносим;
 Али ми є єдна мана
 Брзорек сам као Стана. (1)
 Што мой єзик лудо каже,
 Ни зло чини, нит' помаже.
 Таліанац да ме смота (2)
 Зове оца, и кокота. (3)

Породих се за зло твоє
 У альини разне боє;
 Дивна кроя, витка стаса,
 А дебела преко паса,
 Ногах немам (то ме штети)
 Ма достизам и што лети. (1)
 Найгрђи ме човек плаши,
 Али горди Лав не страши (2).
 Найлѣвше є прођ' се мене
 Ка' лаяве, и зле жене.

Госпоцког сам у вѣк соя,
 Челебинског' у стас кроя;
 Ліеп црлѣн ђердан носим (1),
 С' чалмом (2) гордим, и поносим.
 Моіом пѣсном мртве будим (3)
 На трпези свак' ме жуди. -
 Могу држат десет жена,
 Сваку зовем без имена.
 Свакоме сам цару знани,
 А французу символ главни. (4)

Я сам стварца якіи сила,
А вишнѣм' сам Богу мила.
Самном живиш и умиреш,
Душу, тѣло, срце гріеш;
Ал' без добри бывам дѣла
Као душа без тіела.
Прочитай ме како стоим
Обилиѣа име носим;
А „ наш, и е“, предпостави
Бранковиѣ сам тада прави. (1)

Птица нѣсам имам крила;
Женског рода, сваком мила,
Ботаник сам пре искусній,
А механик найчудесній;
Художество уст' ма творим,
Я оружѣ у реп носим. (1)
Што я правим са сестрама
Желе цари под крунама (2)
На користь сам (свѣту) многу,
Христянину жертва богу. (3)

Ствар сам жива, тѣла црна,
Витка струка и окретна.
Без главе сам, и без очій,
Рука, нога, и без костій;
Зубах немам, єр не іем,
А отровно пиѣ пиєм. (1)
Любим Старце, посем момке,
Дѣцу, Госпе, и дѣвойке,
И прем да ме одбіаю,
Са мною здравлѣ добіваю.

Мій смо чет'ри главна сына
 Єдног оца сврх висина;
 Двадест' осам мало маньи (1)
 Нашій сына, унучади.
 Природа се страшно с' нама
 Титра као с' ябукама:
 Час єднога тури сына,
 Чак некуда из дубина.
 С' єдним Мрнар кад се служи,
 Првій пѣва, други тужи. (2)

Корисног' сам стварца створа,
 Пуна красног' разговора.
 Я без главе памет носим,
 Мудра любим, лѣног' гоним; (1)
 Без нога сам скитачица,
 Без єзика лаявица.
 Док' сам млада, и лієпа,
 Развеселим и слієпа;
 А без тебе када сѣдим,
 Безпослено име носим. (2)

Припознаем да сам' грдан
 Єр сам вишиѣм Богу мрзан;
 Колико є люцког' рода,
 Мужког', али женског' пола
 Са мном расте, и другує,
 Спава, ради и путує.
 Кад християнин рад мен' єчи (1)
 Лаким путем себе лѣчи;
 Ко се лѣку за ран' спрема,
 У паклу му мѣста нема. (2)

Я сам шупля и распета
Са врх главе до дно пета.
Да сам людма на забаву,
Наопако носим главу;
Люцку муку огнѣм горим,
А брката сына (1) доим. -
Од мене се жене боє,
Єр их мужи са мною кроє. (2)
Ко ме с' пиѣм найпре склопи?
Іован Никот у Європи. (3)

Имена сам женског' рода,
Сваком' мила, и угодна
Да су смѣшне силе моє
Носим слику од госпоє;
А Госпођом кад назваше
Тад' ми очи завезаше. (1)
У вѣк ролу слѣпа играм,
Люди́ко коло те окрета́м.
У той игри ког' ухватим
Тог' честита у гроб пратим.

Угледна сам, стаса танка,
Зла, опасна, и опака,
Ал' юначка опет слава,
Дика, понос, и обрана. (1)
Залюгаєм єдним живим, (2)
С' нѣм двоицу яко страшним. -
Из уста ми огань блює
Што юначко ерце трує
Два крви́ика кад се виде
С' мене єдан у гроб иде. (3)

Дан ме роди не весели,
 Ни на небу ни на земљи,
 Но у зефир на гранчици,
 А у кући сламарици; (1)
 У кошуљи шаровитой,
 Нити тканой ни преденой.
 Кад я тужну пѣсню пѣвам, (2)
 Никому се виђет недам.
 Србкинѣ се с' пѣсном здруже
 Кад над мртвим сыном туже.

Гогпоцког сам врло кроя,
 Качества су чудна моя:
 Мртвог тѣла, живу душу, (1)
 Мудро радим и у тмушу.
 Господара за помоћи
 Не спим у дан ни у ноћи.
 Тежак жели здружит са мною,
 Ал' му не да жена с' дѣцом. (2)
 Оно што знам право кажем,
 Оца кривим кад ће слажем. (3)

Рѣч сам єдна од три слога,
 Саставляю м' осам слова;
 Предвои ме у двѣ рѣчи
 Са свим друго гласи и звечи.
 Прва бива одвећ слатка (1)
 За госпоцка грла гладка;
 Друга уди голу и босу, (2)
 Стриже уши, прети носу.
 Нит' се іем, нити піем
 А гркляном рад' прождирем.

Док' сам млада и зелена,
 Ствар сам мила, и угледна;
 Госпоцка ме уста любе;
 Уз пост тѣшим гладне зубе (1).
 Кад' остарам не убрата,
 Бывам яка, и манита: (2)
 Налим грло, клапим очи,
 Сирак са мною зелѣ смочи.
 Ко с' од мене не узчува,
 Грлом хучи, носом пува.

Кад се сила с' силом спреже
 Живот ми се тад' излеже; (1)
 Суђено ми бы животу
 Да се скитам по свіету. -
 Сваки жели да ме има,
 А каматник без начина.
 Чиним чуда свакояка:
 Варам мудра, и простака.
 С' мене богат живѣт любви,
 Многи образ, душу губи. (2)

Кад ме нешто врло стиште
 Озго долѣ те притиште, (1)
 Створена ме извукоше,
 Мртвог' огня напунише, (2)
 Злоћудливой майки даше (3)
 Да іой мртву сису яшем.
 Кад' се нешто пад' мною напне,
 Па ми главу грдно млатне (4)
 Мртви ми се огань ужди,
 А грлом га майка пушти.

Животно сам не словесно,
 Породах се обучено:
 Носим нарав тиху мирну
 Страшан символ христянину; (1)
 А научих од Майчице
 Друго слово из абече, (2)
 С' коіем ме Майка зове
 Да изиђем к' нъой на полѣ.
 Имам само два крвника.
 Горског звѣра и човека. (3)

Чудотворна ствар сам мала,
 Мужког рода, добра и зла.
 Рад' мен грає пѣвачица;
 Живот мучи играчица;
 Лаком с' мене, бы турчию;
 Жид и турчин покрстію, (1)
 Каматнику месо гризем,
 А крв люцку често піем. —
 Вртим свѣцко коло среће,
 Нема тога ко ме неће.

Живим мукло у тамници
 У природной коліевци;
 Душе немам, нити тѣла,
 Ал' су чудна моя дѣла:
 Кад ко збори зборит станем,
 Све єзике на свѣт знадем.
 Врло дичим глас од топа,
 Дижем сливу страшног' грома;
 Служим Цркву пайкраснію,
 Єлушам божю летурфію. (1)

Природе сам сладке, миле
Фрайлице ме любе, грле;
И прем да сам кривоврата
Вредим цѣну сувог' злата.
Носим име дѣвойчице,
Дивне србске породице,
И момци ме зато любе
Тер ми живот често губе. (1)
Кад' ме видиш не уздиши
Но убери па мириши.

Кад ме живй огань спече,
И кад отац на ме клече (1),
И крвнички кад' ме згоди
Он дар ми се живот роди.
Дадоше ми чудну жену
Окол' мене окроену (2),
Рекоше іой: да ме пази,
Да ме нико не погази,
Ће є мука да с' не крієм
Но юначку крвь да пієм.

Зелена сам као трава,
Ка у зміє моя глава,
Реп, и ноге налик миша
А кокодрил да сам виша.
Храна ми є преко лѣти
Н што пузи, и што лети; (1)
Плашим ђецу, страшим жене,
С' мен' оружан юнак стрекне (2)
Да сам (знаду то и ђеца)
Страшивія и од зеца.

Правога сам ербског' рода,
 Злог' имена чет'ри слога;
 Тѣшим люцке срца ране,
 И све майке саморане; (1)
 Юунацима дижем славе, (2)
 Мртвим Момцим' китим главе.
 Ко ме слаже, коли куша,
 И он плаче, и ко слуша.
 Цѣлом' селу не сносна сам
 Камол' кући у коіой сам.

Дрил'ма я сам налик птице,
 Рода праве пѣвачице;
 И све живѣх' при пѣсници,
 Ечим често у тавници (1)
 Штол' грађанин мен' желькуе
 Лежак бѣжи да не чуе;
 Ал' пѣсницом живот кратим (2)
 Вѣруй грдно главом платим.
 Ак' начална скупил слова
 Піюкнуће свойства моя.

Ствар сам сама собом грдна.
 А образа врло црна;
 Од мене се свак укланя,
 Самном мудри свѣт управля (1)
 Мудре руке крвь ми пію (2)
 А простаци тах' не смію.
 Кад ме мртвой сестри ладу, (3)
 Луди мудрим' памет краду.
 Любовника, любовнице,
 Носим тайне кривимице.

Мій смо двіє сестре родне,
Ал' у нарав не погодне.
Када гођ се састанемо
Єдна другу прогонимо. -
Єдну многи любе люди (1),
Другу лѣни, зли, и луди (2).
Прва страда (ал' за кратко),
Другой слава ал' опако.
Држ' се прве, и люби є,
Другу гони чєсть ти біє.

На ме има про сто рупа,
А тѣла сам бѣла ил' жута; (1)
Природа ме зато дала,
Руке бранит госпођама.
Сѣдим на нѣи пун' свободе,
Цєрам оно што їй боде; (2)
А без мене кад бы было
Криваве бы руке криле.
Прочитай ми главна слова
Снаћеш друга свойства моя.

Од како ме отац створи
Огнѣм моя глава гори; (1)
Уску кућу начинише,
Међу браћом затворише.
Кад се коіом руком вадим
Мртву жену (2) те погладим,
У огню се глава спече,
Край живота єдв' утече
И ноћь у дан кад претварам
Час сам вѣран а час варам. (2)

Мій смо седам разній друга,
 И кормило земног' круга:
 Четир' брата (1) три сестрице (2)
 За дан живи осми ниче.
 Без нас шест се копач тужи,
 Ёдан седми бога служи. (3)
 Дигни ми „я“ с' мог' имена, (4)
 С' трага рѣчь сам потурчена;
 А прочитай како стоим,
 У скрижальки име носим. (5)

Юшт ум люцки не постигну
 Природе ми тайне силу,
 Кад ти живиш мене ніе,
 А кад умреш ред мене є. (1)
 С' тобом мртвим господуем;
 Радим, зборим, и мозгуем,
 Веселим се, и другуем,
 Бѣжим, стенѣм, и лелечем.
 Дођел' време да оживиш (2)
 Моіой игри тій се чудиш.

Животно сам женског' рода,
 Од пет слова а два слога;
 Природа є моя така
 Одвећ злобна, и опака,
 Зовем кѣри, и унуке
 Су три слова из азбуке; (1)
 У иевольи знам плакати (2)
 Вѣшто крити, и украсти.
 Дигни треће слово пред „ка“
 Бывам люцког' рода майка. (3)

Педесет смо и двѣ сестре
У єдан дан порођене;
С' опака смо све єднаке,
А на лице све разлике.
Ко нас глади измеђ' рука
Данас пѣва сютра кука (1)
С' нас родитель куне сина
Єр растече све што има; (2)
Али ко нас мѣрно люби
Свеђ' добива, а не губи. (3)

- 115 -

Ствар сам бѣла чудна створа,
Од два слова єдног слога;
Направи ме ка' што треба,
Морски Талас, капля с' неба.
Сад сам грча од чемера,
Опет слађа од шећера. —
Свак' ме оће, радо има,
И цареви под крунама (1)
Ко ме іє тог' радуем,
А ко піє с' нѣм ратуем. (2)

- 116 -

Цри сам, opak, но угледан;
Зао, срдит, али миран,
Дроб ми грлом извукоше
Кроз найдублѣ проврѣше; (1)
На кочию гордо сѣдим,
Єдног біем другог' браним.
Грлом іем, главом труем,
Грлом живи огань блюєм.
Страга чнтай име моє
Славянин ме зноєм зове. (2)

Грми, тутњи, буба, цичи,
 Слави, пува, срка, кричи,
 Свири, звижди, муми, бучи,
 Кахти, пѣва, плаче, зучи,
 Крха, звони, треска, звечи
 Труби, лупа, гркля, єчи
 Зуи, трепти, бректи, пишти,
 Куца, цикће, стенѣ, вришти.
 Кад с' у єдан глас састави
 Олтар краси Бог се слави.

Майка ми се жива плоди (1)
 Чак по смрти мене роди
 Имам с' фрайлам посла доста,
 Єдно грло пет живота. (2)
 Кроз грклян се навукуем
 Да пет голій обукуем. —
 Доклен фрайле сладко любим
 Честь им чиним, а не губим;
 Али да ме у вѣк носе
 Одиле бы голе, и босе. (3)

Кад ми Матер Майки (1) даше,
 Мртву по нѣ закопаше (2)
 Диже главу єр оживѣ, (3)
 А из репа пушти жиле;
 Тад' м' угледну роди майка
 Међ' сватове (4) іошт нејка.
 Док' сам млада и зелена
 Мрзи на ме муж и жена (5)
 Кад' остарам тад' м' убери,
 Єди збабну су сто кѣри. (6)

Я сам чудо над чудима,
Скоро рођен међ' людима;
Дан о ноћ сам на вѣшала,
Муњи игра, грому шала!
Брже новостъ кажем какву
Но сто жена на сокаку.
Кад ми у беч главу куцнеш
Друга у Париђ' каже штаћеш.
По рѣчи ми краву посе. (1)
С' по нѣ богат' име носе. (2)

- 121 -

Животно сам смѣшног створа,
Од три слова єдног слога;
Имам уши одвећ танке,
Свиньску главу, ноге од мачке;
Оружан сам (свак' се чуди)
Коплѣм' к' небу окренути (1)
Кад злотвора видим мога
Могу бѣжат и без нога; (2)
И прем да сам стварца мала
Не боим се гордог' лава.

- 122 -

Кад ме обла начинише,
Реп при глави кад прибише (1)
Мрежни трбух мени даше
Да манѣга брата яшем. (2)
Кад ме женска рука бие
Што я блюем то свак іе; (3)
А на трбух што м' остае (4)
Подай псету нек' не лае.
Селянке ме рад' имаю,
Грацке фрайле не познаю.

Я сам грчій од чемера,
 Многим слађи од шећера. (1)
 Юначка сам главна штета,
 Повѣи с' главе до дно пета.
 Нит' се іем нит' се піем,
 Ал' се сркам и прождирем. —
 А од кад' се роди мода
 Желькуе ме и Госпоја (2),
 И прем да сам стварца гадна
 Ситим сита, тѣшим гладна. (3)

Жив сам вазда, не умирем,
 Свакога се года рађем.
 Да веселим срца многа
 (Срба бољ од икога)
 Пир, и слогу међ' нѣи носим,
 Ёр „мир божій“ нѣим' доносим;
 Тад' ђед игра с' унучад'ма,
 Пѣва бака с' невѣстама,
 С' ђеверима снаха шали,
 А сит сирак бога хвали. (1)

Кад ми оца (1) посѣкоше
 Од нѣга ме размакоше,
 Тад ме вѣшта рука скрои (2)
 Дѣвойчице живот створи.
 Накити ми само главу, (3)
 Справи у свѣт босу и гладну.
 Не злобиво кад' м' улови (4)
 Ново м' рухо мукте скрои,
 Пак постане права дама
 Майци сміех, ђерци шада.

Ствар сам жива, женског рода,
Без кости сам и без дроба;
Кућа ми є ка пећина,
Тврђ' од гвожђа и камена.
Када себе храну тражим,
Ню отворим па затворим;
Али кад ме ловц' улове,
Оштром силом кућу слома, (1)
Мене живу онда єду
Ни варену ни печену.

Животно сам од три слога,
Танки брка дугій нога,
Мѣсто крила самар носим
Свак' се чуди кол'ко скочим.
Тежак на ме одвећ виче,
Жена куне, ђеца циче.
Док' сам самац немам мане,
Служим ђеци за играњ,
Ал' кад нас є на иляде
Єче поля, н ливаде (1).

Млатише ме два прејка (1)
У ањско лѣто без престанка,
И кадами живот даше
На сред срца проврѣше.
Вѣчно трлям брата мога, (2)
Окрећем се и без нога. —
Да мой нїе конь у води, (3)
Бачали бы гладни многи.
Не мучи се за знат' што сам,
И сам ти се казах ко сам.

Цри сам, грдан до без трага,
 А отровній и од врага.
 Я чудества многа творим;
 Тутньим, грмим, біем, браним,
 Мрчим, свѣтлим, палим, гоним,
 Пржим, гушим, тучем, горим,
 Пуцам, куцам, єчим, труєм,
 Лютит огань собом блюєм.
 Да сам таки шта м' є криво?
 Искра, коноп, и кресиво. (1)

Нас смо седам сйини брата,
 Да смо скупљи и од злата:
 Єдан од нас гладна гои,
 Други жедна брата пои,
 Трећи гола навлачує,
 А четврти страног чтує,
 Пети бона „како с'“ пита,
 Шести к' сужню радо хита,
 Седми мрца у гроб прати.
 Ко све види, тай нам плати. (1)

Славянско ми име даше,
 Да мною зову великаше;
 Єданаєст носим слога,
 А двадесет и пет слова.
 Прво слово укини ми,
 А избриши шест последни,
 Дай турчину нек ме сриче,
 А жид за ным нек пориче, (1)
 Прочита ће како стоим:
 „Лети док' со' вр' покоси.“ (2)

Стари завѣт ка' што пише
Лот м' изнађе, живот диже; (1)
Од майке ме одсѣкоше
Полак живу закопаше. (2)
Рађем сина врло яка (3)
Чини чуда свакояка;
А унуку суманиту
Одвѣћ страшну, огнѣвиту. (4)
Трећа тайна мога сина
Єст дуг сваког' христянина. (5)

Нежко сам ти ал' корисно:
Раним, крѣпим све животно; (1)
Учим люцко коло среће
Да мною живій, мною окреће;
Очи вадим лѣнивцима,
Љпшам срећу радљивцима;
Тром ко ме радо скучи (2)
Бог му труде удвостручи,
И ко жели знат' ме одма
Ѕкнуче му брчна слова.

Ствар сам жива, женског рода
Од два слога четир' слова:
Море пловим, мрнар нѣсам,
Свуда идем, ногах немам;
Хитро летим, не без крила,
Прогута ме сестра жива. (1)
Мом' имену аз укини
Па пред првим главним тисни,
Другчїећу нешто бити
Што рад' піем и я и ти.

Право сръбско име носим
 Ко ме има тай не проси.
 Да ми првій слог одвоиш
 Бывам оно што тій газиш; (1)
 А друга три 'стаю слатка, (2)
 Гледай да т' є жена така.
 Да ми осам брата ніе (3)
 Юначка их рука быє,
 Сирота бых права была (4)
 Цѣло село уморила.

Потребног сам свеѣ' живота
 Зна ме сирак, и сирота. (1)
 Први слог се с' оним слаже
 Чим ранѣник ране маже. (2)
 Други живо створе зове (3)
 Кад га дираш грдно боде;
 А три слова с' наопака
 Рѣч сам друга, ево каква: (4)
 Ком' сам пунан радо дише,
 Кому празан свеѣ' узише.

Чуем што Цар тайно збори,
 Грешник Попу што говори,
 Слушам божю Летурѣю,
 Сваку тайну кад два крію,
 Чуем првій новостъ сваку
 Или добру ил' опаку.
 Кад два зовнеш нас заедно (1)
 Животно смо доста гадно. -
 Не мучи се за знат' ко сам.
 И сам ти се казах што сам. (2)

Породих се у тавници

У природной коліевци. (1)

Огнѣм ми се живот спече (2)

Да славніе име стече.

Красим момке, и ђевојке,

Богаташе скеколике,

И онамо обѣсише

Ђе млад гледа па уздише. (3)

(2) Кад се любе два кријући,

Сјем им се я на руци.

Ствар сам една од три слога,

Су два ока а два рога;

Гвоздени ме клин заклапа

Вѣшто служим ко м' расклапа.

Користне су раднѣ мое

Код трговца и госпоѣ: (1)

Богат са мною ново буца,

С' старим сирак нешт' искуца,

Кад ми првѣй слог прочиташ

Самном ручаш и вечераш. (2)

Срб' ми даде име право,

Рађем сладко, и крваво. (1)

Су по рѣчи зовем сина

Пунаи рѣчѣй, и милина; (2)

(1) С' друго по нѣ мѣсто славно (3)

Коѣ у свѣт бива главно.

Унука ми старца грѣ (4),

(2) А лакомце све побіе,

Чуднай сила мога сина,

Страшан символ христянина.

Леденог' сам мртва тѣла,
 Многочудна моя дѣла:
 Сѣчем, колѣм, стрижем, бодем,
 Режем, кидам, копам, орем,
 Куем, стрижем, пишем, шіем,
 Пилам. рибам, вртим, брієм,
 Пуцам, плетем, кроим, стискаем,
 Косим, везем и прібіям (1)
 Стави м' „рци“ мѣсто „вѣди“. (2)
 Па жедан пій, гладан єди.

Премда броим многе вѣке
 Зову ме млад кнѣиге свете. (1)
 Грк сам родом од старине
 Сад међ' србе, и латине.
 Айде с' краднѣг' к' првом слову
 Меням име у природу:
 У првій слог ствар є мила (2)
 Чим те майка задоила,
 С' другим квочка сина зове (3)
 С' трећим копач храни своє. (4)

Имена сам зла, и грдна;
 Душа ми є одвећ црна. -
 Права с' браћа мог' имена:
 Айдук, курыак, и хієна
 Првій слог' ми кроз теб' мили, (1)
 С' другим гладно псето живи; (2)
 А послѣдни пак окрени
 Быт' ѣу нешто што срб жели. (3)
 Ко ми име на себ' узме
 Бог га ирзи, свіет куне. (4)

Ствар сам жива, мужког' рода,
С' четир' слога десет слова;
Два имена србска носим,
С' єдним крадем, с' другим просим. (1)
Тек' на исток Фебо скочи,
Бывам сліеп и код очій.
На грабежу хитам нотньо
Као курак, или соко.
Укини ми слово главно (2)
Быт' ћу лѣпо, а не гадно.

- 145 -

Кад се сила с' силом спреже
Живот ми се тад' излеже; (1)
Камену ми жену даше (2),
С' нѣом у огню запреташе;
А влахиња међ' нас тиште
Оно што свак жели, иште. (3) -
У кою нас кућу нїе,
Зло се живи грђе іе.
Ак' обратно читаш мене
Славянин сам (4) и без жене.

- 146 -

Страшило сам людског' рода,
Грдна с' главе; грђа с' нога. -
Прем без мяса, и без жила,
У руци ми трепти сила; (1)
Послушница божѣ волѣ
Да жиѣм с' реда грђ', и болѣ;
Ћед ме с' Бабом на врат носи
А млад и здрав на ме коси,
Благо оном' ког' приправна (2)
Пожнѣм са свим за пут справна.

Ствар сам жива, ал' без кости,
 И без зуба, и скопости.
 Немам рука. немам нога,
 (1) Очи су ми на два рога. (1) -
 Да не плаћам арач кући
 Волим с' ньома свуд' се вући.
 Грк кад оће да се гости
 Рад м' єде и уз пости. (2)
 Носим име єдног града (3)
 С' Црном гором у рат вазда.

Кад с' природна титра сила,
 Небо земљом пут висина,
 Црно-мрке носим знаке,
 А сунчане крием зраке
 Елемента красног' раћем (1)
 Цѣлом' свѣту чим угаћем.
 Кад' ми слоге пресієчеш
 Је, и перце тада зовеш; (2)
 А прочитај други с' пака (3)
 Безбрижноме бывам слатка.

Мило срб' ме сваки зове,
 И син сину прича боле. (1)
 Гавска жвала мог' душмана (2)
 Осташе ми под ногама.
 Шибам Вука, све крвнике,
 Отачества издайнике.
 Чаци ми три брчна слова,
 И с' два друге гониш оба (3) -
 И аднокрвно мисли што сам
 И познаћеш одма ко сам.

Я се родих у приморѣ,
Плод мой слави богомолѣ; (1)
С' првим слогом мог имена
Губим срећу ђевојкама (2);
А с' друге два зовеш јавну
Ствар не стидну, али гадну (3)
Кою богат у џеп спрема (4)
Сирак баца да є нема.
Последнѣму „добро“ стави
Читаш с' трага пророк стари. (5)

Рѣчь сам србска од три слога
А имена смієшнога;
С' првим зовеш што влах іе, (1)
Уз постъ кука кад га ніе.
С' другим кажеш на питањ,
Мужко, женско, али среднѣ (2)
А краднѣму, „о“ пристави,
Христянин ће бити прави (3) -
Тежак врло добро зна ме,
Єр многима видам ранне.

Слана м' вода име паше (1),
А ледено брдо яше. (2)
Колѣвка сам србске майке;
Рађем красне све юнаке;
Раздвои ми слог на двоє
С' првим страшни звѣр се зове; (3)
Други турска ріеч права (4)
Што страноме конак дава.
Ко ми назад чита име
Дава нешто што се іє. (5)

Рѣчь сам србска гласовита,
 Од три слога различита :
 С' првим чиниш зла премнога. (1)
 (Црногорац мим' икога)
 С' другим нешто скупљѣ од злата; (2)
 Сити гладна и богата.
 А треће пак зло є вољѣ (3)
 Душманом га турчин зове.
 Кажем с' оном ко погађе
 Да с' осми дан сваки рађем.

Псето нѣсам али лаєм;
 Айдук нѣсам мужки крадем;
 Куряк нѣсам живо колѣм,
 Грабим гором, хватам полѣм.
 Зна ме Педа, бои шарка,
 Квокѣ жутка, крие црика. (1)
 Крвници су главни мои:
 Куси, мрки, и шарови. (2)
 Због лукавства мога јвна
 У баснама ствар сам главна.

По єдном се на год рађем
 Сваком живу да угађем;
 Природе сам свеђ' помамне, (1)
 Поим жедне, ситим гладне
 Кесе празним Грађанима,
 Мрс, и пиво селянима;
 Сви играю, јю, пію,
 Баба и ђед гледећ' смію;
 Пак м' убише на покладе
 Забораве, друго раде. (2)

У природи іошт сам тайна
 Ствар чудесна не познана;
 Скоро ми се сил' излеже
 Ал' є ум лючки не досеже. (1)
 Сила моя ког' зачара
 Жив но мртав проговара;
 Сви мударци што мозгую
 За открити тайну мою,
 Памет им є пута више
 Као луду на раскршће.

Сестре смо мій пет єднаке
 Безсловесне, дивне, глатке,
 Порођене играчице
 Страшном звѣру из вилице. (1)
 Свим зелено пољ игра,
 С' нам' се грацка младежь титра.
 Ловача нас десет туку (2)
 С' єдном пушком даю муку (3)
 А два ока (4) гледе само
 Как' играмо тамо-амо.

Рѣчь сам србска, сяйна тѣла,
 Зна ме тежак сваког села;
 Дугорепа (1), саврт с' главе
 Люштим поля, и ливаде.
 Залогам моим єдним (2)
 Дан ціели хата храним.
 С' моіом рѣчи зовем двіє (3)
 Да разлике међ' ньи ніє,
 На главу ти єдна стои,
 А друге се свак' жив бои. (4)

Носим женско славно име
 Морске єдне круновине
 Саставля ме слава многа
 Осам слова чет'ри слога
 Првїй слог м' є од питања (1)
 Други шкоди ђевојкама (2)
 Трећи щичи спрамо тебе (3)
 А с' четвртим зовеш себе (4)
 Читай с' пака а не с' лица
 Зовеш яйца и младића (5).

Природа ме онде роди
 Ђе богати у сласть плови (1)
 Принадлежим роду сласти
 Мног се радо сваки части
 Браћа су ми исте славе
 Са круницом на врх главе
 Усеб' кріем про сто дяка (2)
 За фрайлице одвећ слатка
 Свећ' два имам господара
 Башчована и пудара (3).

Од рода сам Госпоцкога,
 Од пет слова а три слога,
 Многе ћерце єдне майке
 Младе луте, старе слатке.
 Символ моє лѣпотице
 Єст младића, и фрайлице (1) -
 Єди' и други одвећ любе,
 Стар, и боник кваси зубе.
 Кад Србини цуру просе
 Уз прстен ме у дар носе. (2)

Животно сам красног' кроя
Имам мужа истог' соя,
Сваког' мѣсец' рађем дѣцу
Брат' и сестру, муж' и жену; (1)
Нити єду нит' сисаю,
Но што я єм тим с' питаю.
Я муштулук явих ною (2).
Да є круг земни у покою.
Мой є символ чудне врсте
Свим онима кои се крсте. (3)

- 163 -

Я сам єдна жива стварца,
Чудим луда, и мударца.
Пун природне мелодіє,
Разно-гласне армоніє;
Пѣсном сладим све пастирке,
Философе свеколике.
Равну сладость (свак' говори)
Люцка рука іошт не створи, (1)
Књижество ми име слави
Ал' ме жена у вѣк квари. (2)

- 164 -

Поносом ми име звечи
Из различне двіє рѣчи
За предлог ти прва служи (1)
Другу ближнѣм' кад мож пружи (2)
Прочитай ме (ал на пако)
Кажеш себи да є тако (3)
Я се дичим, єр сам славна
Круновине єдне глава.
Елемент ме свуд-куд (4) паше
Злотвор не смѣ да ме яше.

Док' бія смо оба луди
 Ледной майци у утроби (1)
 Нит се зна смо ни саста смо
 Искре огня свећ' крія смо.
 Кад нас вѣшта рука скрои (2)
 Нас два скуна чудо твори :
 Цѣла села изгорѣ смо ;
 Москву искром запали смо.
 Но кад поче нова мода (3)
 Сматра мо се сад ка вода.

Угледна сам стварца мала
 Скупо-цѣна , красна , сѣйна ,
 Вѣшто сврта и савита
 У живоме огню слита.
 Судба ми се рѣши тако :
 Клати месо ђевоячко ;
 Кад' првїй пут кою боцнем
 Цикне ср є живо убодем. (1)
 Бол претрпи већ не цичи ,
 Но ка паун мноу се дичи.

Кад про-раше найпре осминя (1)
 Сїяху ме тад' петиня ; (2)
 Женска Сабля ме посѣче , (3)
 Име єдва жив' утече. (4)
 Чешляше ме два гребена ,
 А предоше два вретена ;
 Руке с' ногам' кад радише (5)
 Право ми се име диже.
 Грлим Царе под крунама ,
 Ноћу спавам с' ђевойкама.

Елемент сам чудног створа,
Ко ме не зна нема тога.
Брат ме єдан страшио мори (1)
А с' другим се гордо борим (2);
Свѣту носим користь многу,
Люцку муку ждриет могу;
Ал рад' мене-пута више -
Ах! за братом брат уздише. (3)
Ко се не вѣшт са мною коси
Тому мой гроб храни кости.

- 169 -

Породих се у китици
У црлѣной кошульци,
Дуга репа, исте боє
Зуб ми и пож живот колѣ.
Ко кошулю мою свуче
Голу к' носу да привуче,
Пріе нег' ми живот узме
Троструке ће пролит сузе.
За трбух сам люцки слатка
А за очи зла, опака.

- 170 -

Кад' ме гледаш: мислиш сир є,
Реп од миша, а миш ніє;
Зелен с' главе, ніє зелѣ,
Руняво ме кити перѣ.
Крадиѣ слово ми не тичи
Быт' ѣу чим се Паша дичи; (1)
А стави га пред најпрво
Зваћеш чим се пише слово. (2).
Тежак ме зна, пази, чува
Єр ме єде и без крува.

Корисног сам многим кроя
 Из четири чудна слога:
 Први т' нешто вазда дава (1)
 Други зове, удивљава; (2)
 Два последня носе квара
 Ёр с' њим' баба свѣт вара; (3)
 Ал є право име моє
 Двоокасте сѣйне боє. -
 Ком' сам нужна нек' м' укочи
 Да слѣп нїє и код очїй.

Животно сам тѣла ледна
 Од три слова а рѣч єдна:
 Прво слово да м' укинеш
 Мѣсто нѣга „ како “ вржеш,
 Зваћеш нешто с' чиме живиш
 Што свећ' носиш а невидиш; (1)
 А прочитай име с' трага
 Быт' ће права моя радня (2).
 Живот пружам, живот грчим,
 Смїешно є када трчим.

Тек што ми се слава диже
 Над главом ме юнак врже,
 Мног подичи и сву войску,
 Србске свате и ђевојку.
 А дике су мог' имена:
 Царске круне, и знамена. -
 Кад' сам єдним зло, и бѣда
 Другим слава, и побѣда. (1)
 У страшиве кад' сам руке
 Свой дружини носим бруке.

Од рода сам яка, славна,
Дичне круне (1) над крунама. —
Промѣни ми слова рѣчи
Другчіє ми име звечи:
Првій ми слог (2) цуре квари,
Другой „ц“ дай цар сам прави. (3)
Да ме жена чита с' пака
Спопала б' є мука яка (4);
А „і“ стави пред „а“ стражиѣ
Тад' вѣштице бѣцу страше. (5)

- 175 -

Србско право име носим,
А у живій огань горим.
Рѣчь ми у двѣ преполови
С' другим м' тражи, с' првим зови. (1)
Без' мен' старци зимом бобѣу,
А унучад гладна ропѣу.
Храбрим здрава, и неяка
Свим прієки отац, Майка.
Ніє куѣе коя м' нема
Єр хлѣб с' ручком на ме спрема.

- 176 -

Мужкога сам вазда рода
Седмословац од три слога.
Да м' се слози разкомаде,
А другому „вѣди“ даде,
Зной славянин с' првим зове, (1)
Су два друга влах чим оре. (2)
Прочитай ме пак по турски
Зовеш с' првим гром земаљски. (3)
Мой се живот тамо роди
Куд' пастирка стадо води.

Име ми є србског рода,
Од три слова єдног слога;
Да ми име злата вреди
На юначко лице сѣди. -
Ком' сам велик чиним криво
Кушам пиво, и єстиво. -
Драгоцѣни м' димняк яше, (1)
Краснорѣчив сусѣд маже (2)
Мном се сваки юнак дичи
А ко мрзій жени сличи.

Дичим турке до по ноге,
А до стегна ловце многе;
Богаташе до врх бута,
А Госпође ниже скута;
До шлянака грацко дѣте,
А сирака до по пете;
Тек просяка до врх прета
А сліепца су сто крпа. -
Нека Ловац носи краће,
Сирочету ето гаће. (1)

Ствар сам мртва, а не жива
А живота одвећ крива;
Сврте главе, репа тупа (1)
Остра клюна, ситній зуба.
Селячка сам мучна радня.
Женской руци чудна сабля.
Мном (што роди широко полѣ)
Немилице редом колѣ,
Чим безсловно и двоножно (2)
Ситим, гоим, живе сложно.

Природа се са мною кочи,
 Радник гледећ'брж' ускочи:
 Предтеча сам главног зрака (1)
 Да навѣшћам саяиность знака.
 Сестара сам (2) личній пуна
 С' неизбројни Миліона;
 Ал' кад ячи зрак помоли
 Све нас утре, и умори.
 Ран'усталци у ме вуре,
 А лѣнивци рѣдко виде.

- 181 -

Пет ме разній слова слажу,
 А два слога што сам кажу;
 Крил' ма летим као птица
 Водом идем нѣсам штица.
 Нѣсам мрнар море пловим,
 Гнюрац нѣсам дуго роним. —
 Кад се возам, єсу моє
 Прси лађа, весла ноге.
 Мною свећ' частиш (изван поста)
 С' крил'ма писца (1), с' месом госта.

- 182 -

Колачи смо єдног кроја
 За зуб тврди, црна соя,
 Єдан другог' висећ држи
 Свак нас люби, нико мрзи.
 Сав наш труд є и све мисли
 Носит штоно о нас виси. —
 Рад' мен' влайнє трпе муке
 Фрайли жао' мрчит руке;
 А и фраила да огладни
 Дошла бы нас да поглади.

Премда ствар сам доста дивна
 Тириин сам свагда злима;
 Мном злу жену муж умучи
 Кѣер и сина често учи;
 Мном плавоня (1) брже оре,
 А роб трпи већ неморе,
 Псетанце се кріє єчки,
 И лош парип скаче зечки;
 Злим сам така. Ал' добрима:
 И забава, и врлина.

Град сам граду, слав' у ланцу
 Ключ європе морском кланцу;
 Три ми слога име слажу,
 С' два ме турци славна кажу,
 Први: да сам велик, преяк (2)
 А брат сунцу, луни рођак! (2):
 Други право име славно
 Ће є царства мѣсто главно (3)
 Грк уздахне кад' ме зове
 Као србин косов' полѣ.

Зло є по ме никуд горе
 Кад многи люди игру творе,
 Прем нарави да сам благе
 Шкакљива сам, пуна влаге. (1)
 Нема шаке кад' ме стисне
 Да іой жива не исклизнем;
 У той игри смрт' м' улови,
 Слатко єду боли-гори;
 А фрайлице нек' не тичу
 Да ручице не измрчу.

Мій смо мрчне четри знака,
Арапскога правоґ трага (1)
Составлямо рієч давну
Међ' Србима яку, главну.
Првій знак є налик штапца, (2)
Сва три друга ка' три яйца;
Ак' нам првій знак укину
Он жив оста други гину
Ал' без првог' да смо триста
Ал' хиляда, сви смо ништа. (3)

Люцком роду сам користан,
Понос, дика а угледан
По мом' руху (1) стечем име
А гвоздене носим чизме
Златна м' чоха с' китам красе.
А свилени каиш паше
Крвник ми є (само) люти
Гвозден челик у челюсти
А юначка будућ' крила
Свак ме зове „горска вила“.

Простачки ме ум уздиже,
Мудри славян име врже;
Првій страше, лудо чтую
Друг' их коре што лудую.
Мном свѣт вара гаталица
Каже: „вампир, и вѣштица!“ –
Првій ме слог зове „ништа“ (1)
А послѣдни явля чиста. (2)
Мном опаке бабе, люди,
Слабог' страши, луде чуди.

Страшило сам люцког' рода
 Кад' ми спане ред и згода;
 Спрам' мене су смрти друге
 Ка' бол зуба спрамо куге.
 Мени пада силни, прѣяк,
 А сто люди чалабрчак;
 Яка ми є сабля у руци;
 Грдни мои муштулуци.
 Дебар буди, мол' се богу
 Єр без Нѣга шта я могу? (1)

Неће мислим фрайлицама,
 Ни осталим Госпођама. -
 Жао бити, нит' ієдке
 Ђе сам предмет загонетке:
 Башчованке радо м' гледе,
 Без разлике свака єде;
 А да сам іой већи, лѣвши,
 Зими м' гріє, лѣти ћеши. (1)
 Нема тога ко ме мрзи
 Кад ме гледа на трпези.

Свећ' слог првій нешто дава (1)
 Други полак зауставля (2)
 А укини слово главно
 Покалипсис пише м' јавно (3)
 Ко ми прво име срица
 Остах да пас пасу прича!
 Вели: (ко мой живот чтіє)
 Да м' мећ' люде више ніє.
 Ратолуб сам рѣдки быо,
 Многе Майке уцвѣлю.

Имам главу налик мачке,
Остре брке, рожне папке;
Дуге уши, коє сличу
Ђурђевскоме свеђ' поячу.
Чопљим зелен као овца,
Бђжим бизе (1) и од ловца;
Брзином се мой род дичи
Свак' се чуди како трчим;
А застиђе моя мана
Све страшљивце у баснама.

- 193 -

Створише ме мудри люди,
Свак' ме живи жели чути;
Люцка уста у ме пуше,
Десет (1) скакћу те ме гуше:
Мнози кроз ме реже, буче
Їдан єдног (2) грдно туче,
Са свом пђвач глас свой краси.
Драги с' драгом плов' у сласти.
Два ми слога зову име (3)
Кад пастирка стиска виме.

- 194 -

Три ме слова кажу што сам;
Име да сам свеђ' жалостан,
Їр сам човек, сносим муке
У тирянске кад сам руке;
А прочитај слова с' пака
Име носим дичног' трага (1)
Їр се дичим у свом стану
Као Кедар на Ливану.
Кад ме селяк посіече
Има зублю мђсто свђће. (2)

Што се стуче пак опреде,
 Сукѣа, смота, па препреде,
 С' мотовила па на клувка
 У основу све є скупа;
 Кад' кроз живот све мой прође
 Єдан комад ціо дође (1)
 Любим момке свеколике,
 Богаташе, и ђевојке. —
 А „наш“ дигни „вѣди“ стави
 Постанућу огань прави. (2)

Селянка нас свака знаде
 Да смо старци сѣде браде;
 Кад нас десет живи мичу (1)
 Грдно нам се длаке смичу.
 Єдан другог' када чупа
 Све влаиня свія скупа,
 При женској их сабљи свеже (2)
 Длака длаку да потеже
 А давамо кад см' у печу
 Жени сукню, муж' бѣлачу.

Людцкога сам са свим трага
 Црна кажу налик врага;
 Когоћ чита име моє
 Знаће да сам таке боє. —
 А име ми читай с' пака
 Бывам турска рієч сладка (1)
 За ком цѣли свѣт уздише,
 Чува, гледа да их више;
 Европейка мене с' плаши
 Мног унучад баба страши.

Слог ме єдан каже ко сам,
А три слова пишу што сам.
Теби кажем ствар сам жива
Уз пост сладка, одвећ мила.
Имам ноге на зад скочим (1)
Двоє уста єдне очи,
Якій клюна ка у птице
Ка найяче штипавице.
Ако м' невѣшт ловит крене
Я нѣг' колѣм што б' он мене.

- 199 -

Кажу да сам смѣшног' соя
За забаву мудра кроя,
Безсловесна стварца, коя
Зборећ' каже свойства своя:
Ће горди лав цар се каже!
А вук янца ласка, маже;!
Ора с' птицам на састанку!
Маца мишу наравь сладку! (1)
Нѣсам дѣци за играњ
Но за наук и читанѣ.

В породих двѣста кѣри (1)
Зноѣм оног' ко іѣ спери
Ал' се стидим да се скићу
Гологлаве (ѣр су вићу).
Одвѣћ будућ' руха ружна
Наћ' ће-страх ме-остра мужа,
Эр многим ће быт' варљиве,
Гупоглаве, и шкакљиве.
Досиће се свак' мой мили. (2)
Ако на край (3) не завири.

Значай Загонетаках.

1. ДІТЕ у КОЛЕВЦІ.
2. АЗБУКА КИРИЛОВА. 1 мужког рода.
2 женског. 3 ученик.
3. ПОСТЕЛЯ. 1. бог сна. 2. Бог любви и
милине. 3. пост.
4. ЯЄ КОКОШИНЪ. 1. єя. 2. Квочки. 3.
пипле.
5. БУВА.
6. УГАЛЬ ГОРЕЊИ.
7. ЛУКАВСТВО.
8. МЕЛЕМ. 1. восак и улъ. 2. страга исто:
„Мелем“.
9. ЗВОНО. 1. турци га немаю. 2. кад звони
на утрению. 3. по физики обично у зво-
нике гром удара.
10. ГАРОФАН. 1. найлѣпши цвѣт мужког
рода. 2. пуштава се брати и мирисати
женским рукама.
11. ВАПОР-ПАРОБРОД. 1. казан водене
силе. 2. нуждан є али се много троши.
3. кроз димняк.
12. ПАУН. 1. кочи се кад рашири перѣ.

13. ПОСТ. (четрдеснице) 1. вріеме покаянія. 2. седам Неђеља. 3. четердест дана. 4. не уважаваю као простаци. 5. триод постній.
14. ЧАСОСЛОВ. 1. час. 2. ос-овсиняк 3. лов. 4. н. п. вола. 5. со чим се соли. 6. сач. 7. моли бога.
15. ВОДА. 1. од постаня свіета. 2. земля-природа. 3. без воде неможе да дѣйствує. 4. адов.
16. ДВАДЕСЕТДЕВЕТИ ФЕБРАРА. 1. долази сваке четврте године 2. т. е. мѣсец фебрар. 3. у стотину година недолази но само двадесет и пет пута.
17. ОГЛЕДАЛО. 1. ружній и стари налюте се кад се унь виде. 2. о! гле! да! 3. дой.
18. КИП (Statua) 1. они кои у нѣх не вѣрую. 2. они кои у нѣх вѣрую.
19. ЕЛЕМЕНТА ЧЕТИРИ. 1. творца. 2. два мужког рода т. є. огань и воздух, и два женског: земля и вода. 3. н. п. вода с' огнѣм. 4. огань. 5. воздух. 6. земля. 7. вода.
20. КОЧІЯ. 1. ко? чій? я! 2. чита се: „я ич“ по турски значи: ништа. 3. ох! 4. коня.
21. ЦРНОГОРАЦ. 1. турцима у вріеме рата. 2. чита се послѣдни стих с' опака: Цар.

22. СУНЦЕ. 1. седам разнобойни призама.
2. излазе и залазе.
23. ОКО-ОЧИ. 1. погледом. 2. н. п. с' єдне
стране мора гледати другу. 3. с' лица
и с' пака чита се: око.
24. ГУСЛЕ. 1. струњом коњског репа. 2.
гудало чим се гуди. 3. обично ће су крс-
на имена или свадбе.
25. НАДЕЖДА. 1. свако се њом тѣши. 2.
прости народ каже: „суђенѣ“ – слу-
чай.
26. ПРСТЕН ЗЛАТНИ. 1. у земљи. 2. пре-
чишћа се у огњу,
27. СНІГ. 1. због студени. 2. зими. 3. т.є.
сунце.
28. БАДНЯК. 1. т. є. посіече при дну. 2.
Бадань. 3. як-снажан.
29. ЧКВРЉ. птица. 1. у яєту. 2. кад се
излеже. 3. врућине.
30. ГОДИНА ДАНА. 1. дванаест мѣсеца.
2. промјени число сваког првог ђенара.
31. РУЖИЦА-ЦВИЕТ. 1. драчу. 2. бити-
ће: „ружница.“
32. КАФА. 1. Пржняк. 2. испече се прже-
ћи. 3. млинац у кому се мелѣ. 4. кад
се вари.
33. ОБАД. – она мува те бодє волове.
1. она игла с' којом бодє. 2. имена во-
ловах. 3. кад се уплаше говеда. 4. чи-
тало бы се: Обрад.

34. **АРБУО** -(у Боку)- **КАТАРКА**. 1. у броду. 2. морем плови.
35. **ДАН И НОЋЬ**. 1. у дневи се ради. 2. ноћу одпочіева. 3. дан свіетал а ноћ црна.
36. **КОСОВО-ПОЛЪ**. 1. Вуку. 2. трѣма по братимима: Милошу, Милану и Ивану.
37. **ОЖИЦА - ЖЛИЦА - КАШИКА**. 1. пет прста од руке. 2. єзик.
38. **КОТАО РАКИНСКІЙ**. 1. тропом пошто се оцієди вино. 2. ракію. 3. т.є. ко умѣрено или преко начина ракію піє.
39. **СВИЛЕНА БУБА**. 1. у яйцу. 2. свила. 3. после постане лепир.
40. **СѢНЬ ЧОВЕЧЯ**. 1. кад по сунцу иде свою сѣнь види.
41. **ЧЕШАЛЬ**. (од говеђег рога) 1. Вола. 2. пошто раздвоише рогове. 3. живац се рога извади. 4. жена є неочешляна чудновата.
42. **ГЛАДЬ**. 1. кад су гладни. 2. у єду од глади.
43. **МѢСЕЦОСЛОВ**. 1. дани, мѣсеци, и године.
44. **КОЛОВРАТ**. (она палица около коє се окрећу коньи кад врху пшеницу,) у Боку). 1. таліански значи врат: (Collo). 2. коло-хоро. 3. из ціеле рієчи читалобы се: ко-рат-лови.
45. **ЛАПИС**. (од итал.) 1. срце чим се мрчи

црно е, а обучено у дрво. 2. ножић чим уріеже. 3. карте од писаня. 4. кад га небы нико дирао. 5. дигни слог „ла“ остае други: пис!

46. КРУХ И КОЛАЧ. (обично се испече колачић на цріепњи доклен крух приспіє)

1. т. є у трбуху.

47. ПЕРО ОД ПИСАНЯ. 1. мѣсто да говори пише. 2. троши мастило

48. ПИНЯТА- (у Боки) -БАКРА. 1. За-
клоп.

49. ЛЮБИДРАГ - ЦВІЄТ. 1. врло є дивне боє.

50. МОДА. 1. сви мужеви не трпе на из-
лишность.

51. ПСЕТАНЦЕ. 1. лаюћи „ав“ 2. квичу-
ћи „кви“.

52. СВІЄТНЯК. мушица. 1. госпође и ђеца.
2. она частица свѣтлости.

53. ДРАЧА. 1. свакога бode и дужи. 2. бо-
гате миче за альине, а босоноге бode.
3. кад є посѣчена правля се плот около башче.

54. АДАМ И ЄВА. 1. из ребра Адамова. 2.
єде забранѣно воће. 3. читаћеш „Мадам“.
4. тева, обратно авет.

55. ЗУБОВИ. 1. обично у глави мораю бы-
ти двадесет и осам или тридесет и два
зуба. 2. уста. 3. трбух. 4. живот.

56. **ЛЕПИР.** 1. „Леп“. 2. други остає „пир“.
57. **ЋЕРДАН.** 1. нанизата зрна. 2. на грло ђевоячко. 3. нієсу више зрна него ђердан.
58. **ИГЛА ШИЛЯ.** 1. обична заклетва у Боки: тако ми живіо тата (отац). 2. ако иглом погоди у прст.
59. **ВИНО.** 1. лоза. 2. ракія. 3. турци вино не пію. 4. ако много піє. 5. причешће.
60. **БРАВА и КЛЮЧ.** 1. обично брава се на сандуку од новаца међе. 2. брава лежи а ключ там-амо.
61. **СВІЕЋА.** 1. огань и воздух. 2. вода. 3. свакоме є по вієка дан, а по нїга ноћь.
62. **ПОРТРЕТ-СЛИКА ЧОВЕЧЯ.**
63. **ЄЗИК.** 1. зубови. 2. зле или добре послѣдице проузрокує.
64. **ВИТАО.** на чем Селянке мотаю предиво у клупка. 1. палице прекрштене тесу насађене на дубке стоеђе дрво. 2. дрво на кому су насађена. 3. жица коя се на клувку мота.
65. **МЋСЕЦ.** 1. кад є мієна. 2. кад є пунан. 3. кад є прва четврт. 4. турцима главни символ.
66. **ЛЮБАВЬ.** 1. венера. 2. купидон. 3. стрѣлице на леђа (по Митологій).

67. ПОТРЕБА. 1. она нагони човека да ради.
68. ЛѢНОСТЬ. 1. не трпе лѢность. 2. лѢ-
ниви се од людій стиде. 3. оне коє раде,
и оне коє не раде. 4. ко има поштена
ради.
69. ГОДИШНѢ ЧЕТИРИ ВРЕМЕНА. 1.
чека док прођу друге. 2. зима. 3. про-
лѣће. 4. лѣто. 5. Ёсен. 6. кад є родна
година.
70. МИЛОСТИНЯ.
71. ДУРБИН (Саппосбіале). 1. оній кои
га є найпре измислю. 2. свак радо
гледа.
72. МИТОЛОГІЯ. 1. старо-греческа. 2. ло-
гія. 3. мито. 4. изговара „я“ и го.
5. т. є. мито.
73. СМРТНІЙ СЕДАМ ГРѢХОВА. 1. го-
рдость. 2. сребролюбіє. 3. блуд. 4. за-
висть. 5. пянство. 6. убиство. 7. лѢ-
ность.
74. ЛАВ (у каменой фугури). 1- Млета-
чка република. 2. код два євангел: Мар-
ку Лав, а Јовану крила.
75. ПОСКОЧНИЦА. 1. кад на пиру момци
и ђевојке пѣваю и играю. 2. „поскоч“.
3. немогу као младій.
76. ГРОМ. 1. да се „глагол“ дигне остао-
бы „ром.“
77. ЗАВИСТЬ. 1. Вук на Милоша.

78. **ЛАЖЬ.** 1. доста пута да! али како кад и како ће.
79. **ДУША и ТІЕЛО.** 1. тѣло земљи а душа Богу.
80. **КОРНЯЧА.** 1. небы се много трошило.
81. **ПАПАГАЛ ПТИЦА.** 1. оно што чує одма рече. 2. оца „(Parrà)“ кокота: (Gallo).
82. **ЗМІЯ.** 1. хвата и птице, а особито тиће у гнѣздо. 2. више од човека него од Лава.
83. **КОКОТ-ПѢВАЦ.** 1. Подкљонак црвени. 2. увор над клюном. 3. кад пѣва.
84. **ВѢРА.** 1. вѣра и невѣра.
85. **ПЧЕЛА.** 1. чим бode. 2. мед. 3. восак за свіеће.
86. **ШЯВИЦА.** 1. крвѣ оштећену.
87. **ВѢТРА ЧЕТИРИ ГЛАВНА.** 1. маньи и поманьи. 2. некога гони наприед, а неcome неда.
88. **КНЬИГА ПЕЧАТАНА.** 1. ко є чита любви га, а ко неће мрзи. 2. кад є не чита.
89. **ГРІЕХ.** 1. кад се кає. 2. кога смртъ покаяна нађе.
90. **ЧИБУК – СИНСІЯ – ДУЛА.** 1. човека кои пуши. 2. обично тежаци своє жене. 3. он є првій сѣме у Европи доніо.
91. **СРЕЋА.** 1. изображана є у слику жене завезаній очію (алигорія).

92. ПУШКА. 1. оружѣ дичи юнака. 2. прах и олово. 3. убіє єдан другога.
93. КУКАВИЦА ПТИЦА. 1. у грменку у гнѣєзду. 2. куку.
94. ОРЛОЋІЄ – САХАТ – ЧАСОКАЗ. 1. у вѣк куца кад є натегнуто. 2. због сиромаштине. 3. кад добро не иде майстор є крив.
95. СЛАДОЛЕД (Sorbetto) 1. „сладо“. 2. „лед“.
96. ЦАПРИКА. 1. зелене у оцту служе свакому. 2. кад са свим поцрвени.
97. НОВАЦ СРЕБРНИ. 1. кад се у калупу прави. 2. каматници.
98. КАПСУЛ. 1. кад га у калупу стисну. 2. оне огнѣносне матеріє. 3. пушци. 4. оно гвозђе те туче капсул.
99. ЯГНѢ. 1. агнец. 2. кад блебеће: „бее“. 3. куряка и месара.
100. НОВАЦ – ЗЛАТНИ. 1. сви за добре новце.
101. ОДЗИВ – ЕХО. 1. онако исто одѣкне.
102. ЛЮБИЦА – ЦВІЕТ. 1. беру и миришу.
103. САБЛЯ. 1. Маль чим є кован. 1. ножница.
104. ГУШТЕР. 1. насѣкома и муве. 2. обично єр промисли да є змія.
105. ТУЖБАЛИЦА. 1. тужба є олакшанѣ срцу. 2. кад вѣшта жена тужи юнака.

106. КРІЄШТАВАЦ (Cigalla). 1. селяци продаваю грађанима због пѣснице. 2. говори се да од много крієштаня пукне.
107. МАСТИЛО. Inciostro. 1. писући. 2. ко пише. 3. карта од писаня.
108. ИСТИНА И ЛАЖЬ. 1. поштени. 2. люди без карахтера.
109. НАПРСТАК. 1. метала. 2. иглу.
110. ФУЛМИНАНТ – жижка. 1. она матерія огниѣна. 2. дно оне кутійце у коіой стои. 3. т. є. многе се не упале.
111. НЕЋЕЛЯ ДАНА. 1. понеѣльник, утор: четвр. и петак. 2. Суб: Неѣеля и Срієда. 3. недѣлній. 4. чита се обратно „Леѣен“. 5. у трећой: помни ден недѣлній и проч.
112. САН. 1. кад човєк заспи и снієва. 2. кад се пробуди.
113. МАЧКА. 1. мау. 2. яуканѣ мачке наличи ѣетиньой. 3. остає „Майка.“
114. КАРТЕ ОД ИГРАНЯ. 1. час добива, а час губи. 2. неумѣрене играче. 3. ко на нѣи игра само забаве ради.
115. СО. 1. мало є єѣах без соли. 2. ко пресоли.
116. ТОП. 1. рупу кроз кою се запалює. 2. Пот.
117. ОРГАН ЦРКВЕНИ.
118. РУКАВИЦА. 1. кожа од коє є начинѣна. 2. за пет прстах. 3. вазда бы дангубиле.

119. СМОКВА. 1. земљи. 2. кад су є уса-
дили. 3. никну и узрасте. 4. међ' листо-
ве. 5. ніє іюшт зрела. 6. т. є. пунапу
оній унутрени зрнаца.
120. ТЕЛЕГРАФ. 1. теле. 2. граф. (Спаія)
121. ЁЖ. 1. природне драче. 2. валя се у
клубко.
122. СИТО БРАШНЕНО. 1. облук дрвени.
2. већи на манѣга. 3. што просіє. 4. голе
мекине.
123. ЦИГАР. – СМОТКА. 1. дуванціяма. 2.
по моди и госпоє пуше. 3. кад га пуше.
124. БОЖИЋ. 1. на Божић є свак сит и
весео.
125. ПОПИЦА – ЛУТКА (Piceola). 1. дрво.
2. Майстор кои є начинію. 3. само іюй
главу намолує. 4. мала ђевойчица.
126. МУШЛЯ или КАМЕНИЦА (Ostrica). 1.
обично се отвораю ножевима.
127. СКАКАВАЦ. 1. више пута опустоше.
128. МЛИН ВОДЕНИ – ВОДЕНИЦА. 1. два
Майстора камен. 2. доньи жрвань. 3. да
вода не окреће кола.
129. ПРАХ ПУШЧАНИ. 1. искра огня, ко-
ноп зажигателни, и кресиво.
139. МИЛОСТИ седам тѣлесне. 1. т. є. Гд.
Бог.
131. ВИСОКОПРЕВОСХОДИТЕЛСТВО. 1.
турци и жуѣли читаю с'пака. 2. прочи-
таће обратно слова.

132. ЛОЗА. 1. Лот є првій почео виноград садити. 2. прут од лозе. 3. вино. 4. ракію. 5. причешће.
133. ТРУДОЛЮБІЄ. 1. здоровій є онай кои рани. 2. ко за рана почне радити.
134. РИБА. 1. виша маню єде. „я“ пред рци бытиће „бира“ пиво.
135. ПОДКУТНЬИЦА – ПОДВОРНИЦА. 1. долина. 2. други остає кутнѣица (користница.) 3. плуго волова. 4. лежало бы ледином.
136. КРПЕЖ. све є на нѣи окрпѣно. 2. крпа. 3. єж. 4. цеп.
137. УХО ЛЮЦКО. 1. множест: уши. 2. лако є ову погодити.
138. ПРСТЕН ЗЛАТНИ. 1. у земли. 2. кад се пречишћа. 3. ако є на ђевољчком грлу.
139. НОЖИЦЕ МАКАЗЕ. 1. првій кад продаваю из пече нову робу, а друге кад прекрая од старе а манѣ. 2. нож.
140. ВИНОГРАД. 1. грозђе и вино. 2. „выно веселить срце чловѣка“. 3. град. 4. ракія.
141. ГВОЗЂЕ. 1. сва се ова орудія од гвозђа направляю. 2. бытиће „грозђе“.
142. АПОКАЛИПСИС. 1. нови завѣт. 2. с' пака читаюћи „сиса“. 3. пила-пиле. 4. копа.
143. КРВОЛОК. 1. крвь. 2. псето лоче. 3. о-тражке чита се. „коло“ 4. убоицу.

144. СЛІЕПИ МИШ. 1. слієп проси а миш краде. 2. бытиће „ Лієпи “ а не слієпи.
145. САЧ И ЦРІЄПНЯ. 1. сач є гвоздени. 2. црієпню. 3. лѣбац. 4. обратно „ час “.
146. СМРТЬ У ФИГУРИ. 1. коса. 2. покаяни од грѣхова.
147. СПУЖ-ШПУГ. 1. над главом. 2. грци радо спуже єду. 3. мала тврѣва у Албаній, на граници Црногорской.
148. ОБЛАК. 1. кишу дажд. 2 „ об “ яє, а лак перце. 3. кал.
149. МИЛОШ ОБИЛИЋ. 1. од косова. 2. цара Мурата II. 3. дигни „ Мил “ остає рієч: ош!
150. МАСЛИНА – КОРѢН. 1. она раѣє улѣ-, 2. рієч „ ма “ (пословица „ ма ѣевойци среѣу губи “) 3. што човек осекне. 4. селяк баци а богат у фацул носі. 5. страга было бы: Данил (пророк).
151. БОБОВНИК-ТРАВА. 1. Боб. 2. овови – ова, ово. 3. послѣднн слог было бы Нико.
152. РИСАН (ВАРОШ У БОКИ). 1. море. 2. брдо ледоничко. 3. Рис. 4. Анхан. 5. први слог обратно „ сир “.
153. ЧЕТВЕРТАК. 1. чета. 2. врт-башча. 3. ак – злоѣа.
154. ЛИСИЦА. 1. имена кокошаках. 2. имена сеоцки кучаках.

155. МЕСОЋЕ 1. уз месоѡе се найвише ѡде и пїе, пїва и игра, 2. почне пост и друте мисли.
156. МАНЯТИЗМО. 1. тайна природе, іошт неодакривена.
157. БАЛОТЕ од БИЛЯРДЕ. (кугле Palle) 1. оне су од слонове кости. 2. прсти кои држе штап, 3. штап кои туче. 4, чо-вечя коя омієраю ѡе ѡе ударити.
158. КОСА (Falcia). 1. држало дрвено при кому є. 2. колико єдном сїена покоси. 3. т. є. коса на глави. 4. коса смртна.
159. ДАЛМАЦІЯ. 1. дал? 2. ма? 3. я. 4. цію. 5 првій „ яйца “ а други „млад“.
160. ШИПАК. 1. у башчи. 2. зрнах. 4. чу-ваоце.
161. ЯБУКА. 1. рече се: ліеп као ябука. 2. у србском обичаю.
162. ГОЛУБИЦА. 1. обично се излеже муж-ко и женско. 2. у старом завїту. 3. све-тїй дух.
163. СЛАВУЙ. 1. пїванї као он 2. кад гнєїе-здо праве.
164. ЗАДАР-главни град у Далмацїй. 1. за. 2. дар. 3. рад. аз. 4. море полуостров.
165. КРЕМ и ОГНЬИЛО, 1. у земљи. 3. Май-стор. 3. фулминанти-жижке.
166. БРНЬИЦЕ У УШИ. 1. кад се првій пут коїой уxo прободє.
167. КОШУЛЯ. 1. плуго волова. 2, шака чо-

вечя. 3. срп. 4. кад су лан тукли. 5. кад се ткало.

168. МОРЕ. 1. вѣтар. 2. брієт землѣ, 3. кад се утопи.

169. ЛЮТИКА – ЛУК. (Scalogna)

170. РЕПА. 1. реп коньски. 2. перо.

171. НАОЧАРИ. 1. на. 2. о! 3. чаранѣ.

172. ЦРВ. 1. крвѣ ће быти.

173. БАРЯК. 1. кад га непријатељ отме.

174. МАЃАР. 1. св. Стефана. 2. ма. 3. мѣсто „ ђ “ стави „ ц “. 4. рађала бы. 5. мађія.

175. ОГЊИШТЕ. 1. огањ, и иште.

176. ПОТОЧИЋ. 1. пот. 2. вочић. 3. Топ.

177. БРК-ЧОВЕЧИ. 1. нос. 2. ѣзик.

173. ЧИЗМЕ. 1. ловци носе чизме до врх бедра.

179. СРП. 1. ручица дрвена. 2. живинчад.

180. ДАНИЦА-ЗВІЄЗДА. 1. сунцу. 2. другій звієздах.

181. ГУСКА. 1. пером чим се пише.

182. ВЕРИГЕ-НАД ОГЊЕМ (комостре).

183. ШИБИКА-ПРУТИЋ. 1. име вола.

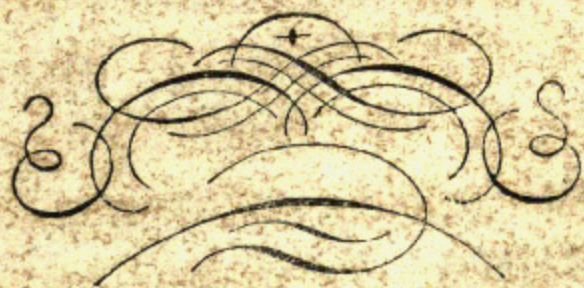
184. ЦАРИГРАД. 1. цар. 2. у титулацій Султановой тако є. 3. град.

185. ЄГУЛЯ-РИБА. 1. природне масти.

186. ХИЛЯДА брой (тисућа). 1. араби су ове знаке измислили. 2. н. п. єдан а друга три нуле. 3. нуле саме по себи.

187. КОНЬ. 1. по длаци добива име.

188. СУЄВЪРІЄ. 1. суєта. 2. вѣріє.
189. ХОЛЕРА (*Cholera morbus*) 1. т. є. без
божѣ волю.
190. КРАСТАВАЦ (кукумар у Боки). 1.
зимн чува сѣме, а лѣти топи водом.
191. НАПОЛЕОН. 1. на. 2. пол. 3. Апо-
леон.
192. ЗЕЦ. 1 псета зечара.
193. МУЗИКА. 1. прети. 2. туцанѣ бубня.
194. РОБ. 1. окретно „Бор“. 2. луч є од
боровине.
195. НАТРА-СТАТИВИ. 1. печа постава
изаткана. 2. было бы „ватра“.
196. ГРЕБЕНИ. 1. двіє руке. 2. при куфе-
льи-пресльици.
197. АРАП. 1. обратно „пара-новац“.
198. РАК. 1 раци назад скачу.
199. БАСНА. 1. овако басне причаю.
200. ЗАГОНЕТКА. 1. т. є. загонетка. 2. чи-
тательи. 3. на краю кнѣиге.

ИЗВИНИ.

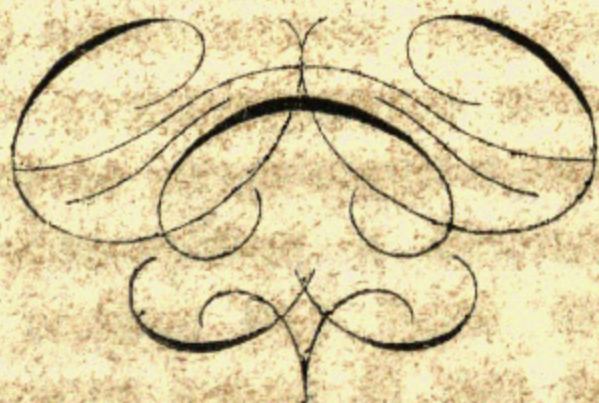
Опростите Господо, што од Новембра мѣсеца пр. год. ево топрва сад изиђоше на виђело моѣ загонетке. Узрок є тому што овдашня печатня нема до само єднога слагача, па и то талианца кои познае єдино практически наша слова, због коега увуклесу се неке као штампарске, тако и правописне погрешке, после треће моѣ последнѣ и најбрижніе корекціе, кое будући да мало али нимало смисао не кваре изоставіо сам іѣ овден напечатати, молећи учтиво да бы сваки Г. Читатель овакове кад му коя под око испане у своіой књижици изволіо поправити, а сматрајући да:

Не вѣшт слова слага,

Па нектећи лага.

мене извини; увѣравајући свокоєга да саставлянѣ овог слабог дѣлца нулі приличи спрам другога труда коя за собом вуче, и то єдино оніѣ вѣровати могу кои су књиѣге о свом труду дали печатати.

Сичиниитель.

ИМЕНА

ГОПОДЕ ПРЕДБРОЙНИКАХ

АЛЕКСИНАЦ (у Србій).

Послани од г. Александра Ђорђевића.
Печтенород. Гг. Јован К. Протић помоћник начал
за кћер Милеву – Коста Селановић казначай за
сина Илію – и Алекса Ђорђевић рачуновод. суда
за сина Авдрију – Михаил Ђиласовић архивар –
Петар Рашић ннтаб. протокол. – Коста р. прен-
дић II. писар – практ, начал. Александр М. Ђор-
ђевић – Милован М. Радоньић – Стоиљко Дими-
трієвић – Яков М. Бошковић – и Милета Б. Жив-
ковић писморазнос. 11

БАОШИЋ (у Боки).

Чест. Г. Николае Цвѣтковић парох.- вис. уч.
Г. Петар Цвѣтковић – Марко Ћуковић за своє два
сина Душана и Спира [2 ки.] – Марко Стойковић
люб књ. 5

БЕНКОВАЦ.

Честній Г. Іерей Николай Кнежевнић
парох за себе, своју Госпођу Супругу Мару, и
Кћер Даницу 3 књиге – такође са остале свое
парохіане Гг. Бенковчане 7. књ. у све . 10

БЕЧ.

Пречест. Г. Михаил Раевскій протоіе-
рей - високоучена Гг. Вук Стеф. Караџић - и Але-
ксандер Андрић сръбскій списательи . . . 3

БЕОГРАД.

Од Г. Міяйла Ђ. Ђелешевича. I. попеч
просвешт. почт. Гг. Милан А. Симић секр. 2 кн.
– Любомир Ненадовић учр. шумадинке – Мило-
ван Спасић гл. упр. основни школах – Васа М.
Грујовић рачуноводитель – Јован Јанковић помот:
рачун: – Міяйло Ђелешевић канцелиста – Аћим
Димитрієвић експ. II попеч. правосуд: – Ефрем
Барловац столонач – Васо Костић практик. III.
попеч. внутр. дѣла: Јован Николић секр. – Гаврила
Перишић столонач: – Лазар Максимовић рачунов.
– Петар Јовановић протокол. – Милан Васић канц.
– Милан Николић уживанин – Любомир Враналић
– Димитріє Ристић – Милош Концуловић - и Ра-
дослав Христић практиканти. IV. Библіотека попеч.
просвешт. 2. кн. – V. Гг. Трговци. Димитріє Ве-
ляновић – Вучко Анђелић – и Міяйло Иеран-
цаћ 25

Од Г. Јована Дерока. почт. Гг. Јован Де-
роко проф. гимназіе канцл. трговач. училишта, -
С. Ђурђевић адвокат – Петар Ристић ученик VII.

раз. гимн. - и Антон Дероко професер итал. е-
зика 5

Од Г. Николе Г. Петровића. Благород.
Гг. чиновници: Живадан Весовић пресѣдатсљ -
Димитріе Гаичић член - Аксентіе Туцановић про-
токол. - Филип Ракић регис. - Ф. Н. Глогић -
и П. М. Николић писари - Милан Јовичић канце-
листа попеч. правос. - Гг. пратик. Димитріе Ма-
ринковић - Михаил Николић - Димитріе Јовано-
вић - Никола Вранялић - Илиа Јовановић - Вла-
димир Стефановић - Димитріе Г. Коплярац - и
люб. С. Миловановић - Г. Ђремія Л. Аксентіевић
књиговезац за себе и за брата Величка 2. књ.
и Нѣшо Вучићевић пандур. - Из топчидара: Гг.
Живонн Стојановић рачуновод. екон. топч. заве-
денія - Никола І. Жагубица буљумбаша - Ђорђе
Саввић аренд. Меане - Сергіе Станковић газда
екон. - Милан Димитріевић амбарѣя - Коста
Максимовић кројч. - Настас Димитріевић каса-
пин - и Любомир узун. Мирковић подпоруч. пѣ-
хоте - и Никола І. Петровић практикант. Примир-
суда. Гг. чиновници: Глигоріе Јовановић І. - Дн.
митріе Ненадовић ІІ. член. - Георгіе Станковић
дѣловод. - и Живко Николић рачуновод. . 21

Од Г. Андріе Поповића; почтенор. Гг.
Андрія Поповић за синове Васа и Јова 2 књ. -
Димитріе Наумовић калфа терг - Драгутин Ђело-
вић спекул. - Стефан Миловановић - Васо По-
повић - Атанасіе Милосављевић за себе и Синов-
ца Илию 2 књ. - Јован Мировић за синове Пе-
тра и Павла 2. књ. - и Никола Ђлисавац квар-
талник 11

Од Г. Илије Врчевића. почтевор. Гг. Јо-

ван Валтер ученик III гимназіє - Вито Якович
 кроач - Филип Шпец књиговецац за кѣр Луизу -
 Георгіє Димитрієвич - Коста Петрович за браћу
 Милана и Павла 2. књ. - Дамян Н. Черній - Ри-
 сто Симић русіанац кроач - Наум Јованович - Ђор-
 ђе Докић воскар за синове Лазара и Јована 2 књ.
 - Ђорђе Јованович за синове светозара и божи-
 дара 2 књ. - Ђорђе М. Андреєвич за кѣр Ми-
 лезу - Коста Вулетич за брата Николу - Спир-
 дон Нешић - Јанкіє Стефанович III. кл. правдо-
 слов - А. Міятович колубарац ученик II. разреда
 човечности - Ђорђе Л. Напа-коча ученик II. гимн.
 - Коста Глишић - Міят Наранцић трговац - Ђе-
 фремія Вићич - и Ђоко Стефанович калфе трг. -
 Паун Станишић из Дудовице за брата Илију -
 Милован Божинович за сина Петра - Спире Пе-
 трович сапунџија - Бошко С. Милокович - Обрен
 Нинкович - Петар Прокић за сина Ђорђа - Жи-
 ван Вукович чачанин - Ристо Лазаревич рибар -
 Матија Ђвтић књигопеч. - Таса Спасић кроач за
 сина Андрију - Петар Спасић за сина Михаила -
 Илија Врчевич за супругу Марију, и сина Стефана
 3, књ 36

БУДАЧКО [доњ и горњ у Кроаціи].

Од честног Г. Симеона Главаша. бла-
 город. Гг. Пауличич ц. к. Мајор - Михаил Мали-
 нар капет. - Јован Салопек - Теодор Вугдраго-
 вич - Михаил Главаш лейтенанти - Пантелеимон
 Мркић фелдвек. - Михаил Симић капрал - честна
 Гг. пароси. Михаил Кнежевич горњбудац. - Ми-
 хаил Маѣрчић. Цвіанович брд. - Симеон Главаш
 [намѣст.] будац - и Јков Ђурић трафикант 12

БУДВА.

Од Г. Лвзара Врчевића: пречестиѣи-
 шій Г. Димитріє Перазић архим. м. Режевића -
 Преп. Гг. Инокентіє Павловић игуман мап. Гра-
 дишта - Синесіє Давидовић прасквички - Сте-
 фан Вуковић адм. М. С. Петке - Висаріон Лю-
 биша М. Режевића - Честна Гг. пароси: Филип
 Тановић мап. - Лазар Давидовић буд. - Григо-
 ріє Митровић бечић. - Димитріє Ковач пріевор-
 - и Митар Зеџ прієрад. - почт. Гг. Костантин
 Бечић подестат - Марко Ђеловић - Діониѣіо И.
 ваниш - Филип Серзентић посид. - Гг. бути-
 гери; Раде Суботић - Тодор Суботић - Нико
 Филиповић - Саво Шпадієр - Агуштин Иваниш
 - Нико Рачета - Јоко Франета - Саво Гленџа -
 Нико Зеџ - Врсни Србин Стефан Любиша Тий-
 ник Комуна 4. кнѣ. - Г. Лазар Врчевић трговац
 за себе, свою Супругу Марію и Кѣер Софію
 6 кнѣ. 34

БРЛИКА.

Благонадеждни клирик богословіє у Задру
 Г. Јован Ковачевић за себе и своє пріятелѣ 5

ГОСПИЊ [у Кроаціѣ].

Поштенородній г Исак Вуиновић трговац за
 себе и своє пріятелѣ 10

ГРАЧАЦ [у Кроаціѣ].

Честній господ. Самуел Радошевић капелав
 Грачацкій 2

ГРБАЛЪ [у Бокн]

Од Г. Крета Ђукића. препод. Г. Хрисан-
 тие Николаевић игум. Ман. под Ластву - Честна
 Гг. пароси. Димитріе Зеџ прієрад. - Димитри Му-
 стур врановић. - Филип Туйковић сутвар. - Јо-
 ван Гривић ласт. - Јован Радановић главатич. -
 Гг. Ђуро Вукшић - и Вуко Вукшић посид. - Јо-
 ван Вукшић учитель - Петар Митровић ученик -
 Мато Бѣладиновић Бутигјер - Кнез Марко Вука-
 совић - и Иво Пићан -- и Крето Ђукић соврш-
 клир. за собе и синовца Петра 2 књ. . 15

ДЕРНИШ.

Од Г. Николе Дерете. Чест. Г. Лукіан
 Милковић адм. парох. - Г. посид. Петар Міовић
 - Василь Милковић - Сямо Петрићевић - и Ни-
 кола Дерета свршени клирик . . . 5

ДУБРОБНИК.

Од благородне госпое Катерине Нико-
 лаєвића протинице. Високородна гос. Ев-
 стахија от Гагић консулеша Руска - високород.
 госп. Графиня Любица Гоес рођена от Гагић -
 благород. госпое: Венерада Шкулѣвић - Госпа-
 ва Лучић - Анета Бошковић - Анета Мичић -
 Мариета Периновић - благор. госнодичне: Јован-
 ка Ев. Ковачевић - Теодорина Путица - Катина
 Алексић - високоблагор. г. кавалѣр и спясатель
 Димитрій Милаковић - преч. г. Георгій Николає-
 вић протопресвитер и парох обдарени почест-
 нии златнии заслугах крестом, и списатель. 12

Од Г. Јока Ланновића. благор. Гг. Тр-

говци: Іово и Иво браћа Вуковићи [2 кнѣ.] -
Нико Путица - Христофор II. Опунѣ - Гавро
Петрановић - и явни родолюбац г. Іоко Лан-
новић [10 кнѣ.] 16

ДУЖИ [Манастир у Херцеговини].

Од препод. г. Никифора Дучића. пре-
пед. гг. Евстатій Дучић игуман - С. іери, Іоани-
кій Перовић - Василій Уляревић - Серафим Пе-
ровић - Никифор Дучић [3 кнѣ.] - и Леонтіє
Радуловић - честній г. Христофор Одавић парох
Шумскій - Симеон Даниловић дякон - Дяци ма-
наст. Матія Перовић - Теодор Перовић - и Кр-
сто Голубовић 14

ЗАДАР.

Нѣгово Високопр. Гди. СТЕФАН др. КИЕЖЕ-
ВИЋ кавалер гвозд. Круне, комендер орд. Франц
Іосифа I, и проч. [20 кнѣ.] - Пречестиѣишій Гг.
Атанасій Чурлић архим. м. Крупе. - Герасим Пе-
трановић арх. м. Драговића - препод. Исаія О.
лунѣ протодякон - честна гг. іерей Теодор Ян-
ковић - и Іован Сундечић списатель професори
клирикалне школе у Задру. препод. г. Серафим. Ма-
тавуль економ семинарія - честній г. Никола Вун-
новић ц. к. катихета за себе, и Кћере Іованку -
честна гг. пароси: Кирил Жежелъ задарскій за
себе и синове Люба и Спира - Стефан Вунновић
нслам. за себе и своє Синовце Любомира, Вла-
димира и Милана - Григоріє Кордић Смоков. за
себе и свою дѣцу Владимира и Катину - Антовіє
Радош Билян. - почтенород. гг. ц. к. чиновници:
високоучени гос. Теодор др. Петрановић совѣ-
тник апела задарског [4] - Едуардо Бергнер совѣ-

тник трибунала - Никола Поповић контролор те-
зореріе - Марко Видовић окружній тайник - др.
Данило професор естествословія - Доменико Па-
пафава нотар - Петар Мандић - Стефан Мандић -
Петар Петрановић - Петар Мирковић - Данил
Цвитковић - Данил Радошевић - Костантин Ма-
нойловић - Стефан Буџан - Јосиф Теодоровић -
Ноштенор. гг. трговци: Богдан Вуковић - Давид
Илић - Гавре Глишић - Нико Никић - Јово Бог-
дановић - Раде Обрадовић посидент за себе и
свою кѣр Ану - Конте Јово Деде Митровић - Јово
Катурић за себе и свою кѣр Нану - сердар Ми-
ло Мартиновић за себе и своє синове, и унуке
Їнкана. Стефана, Мила и Јована [4 књ.] - Бог-
дан Мартиновић - Закарія Кришто за сина Са-
ву - Стефан Радослав епископскій Писар [2 књ.]
Савва Вуковић Црквеняк. - Гг. трговци: Божо
Петрановић - Ђуро Скакић - Спиро Никић - Спиро
Билбія - Андрија Синобад - Почитаеме гос-
поє: Анна Видовић пѣсмотворница - контеша Е-
лена Деде Митровић - Аполонія Видовић сръбска
учителька - и господична Антонія Бѣлановић
ученица 82

Од преп. Г. Серафима Матавуля екон.
клир. завед. благонадеждна гг. клирици: Симо
Симовић - Јован Маричевић - Андрија Любнша,
- и Јован Плавша V. класе. Яков Иліашевић -
Антоній Радуловић [2 књ.] - Филип Франићевић
- и Јован Новаковић IV. - Јован Міовић - Ради-
вой Мартиновић [2 књ.] III. - Лазар Костић -
Савва Бѣлић - Кирил Самарцић - Тома Вукотић
Петар Миџор - и Стефан Давидовић II. Сава
Бѣлић - Лазар Тичић - Никола Покраяц - Лука
Старчевић - Јован Мартиновић - Петар Петрано-
вић - Марко Витаз [2 књ.] - Петар Кончаренић

[2 кнѣ.] - Атанасіе Колунѣић I. - и Спиридон
Куколь служ. семин. 30

Od Gosp. Joze Lujetića Bogoslovca: Blagonadežna Gg. Slušatelji nauke u Višem Seminariumu Cerici. Juraj Plančić - Dinko Mistura slušatelji IV. razreda - Vuko Ćurić - Petar Bacić - Marko Gavranić - Mate Samolin - Ante Macura - Simun Barani - Josip Gerićić - Antun Petcović - Ivan Šugar - i Antun Bravnica III. razreda. Ivan Sirmincović - Stjepo Vajalo - Stipan Marković - Ivo Šeman - Simun Petrić - i Smaljan Tausto II. razreda 18

Од г. М а т а М р ш е. почтенород. г. Георгій Савва Дабовић обдар. вел. златне медалѣ. ц. к. кап. од порт. и санитади за себе, своју госпою Анѣзу и дѣцу Марка, Анта, и Терезу [5 кнѣ.] - Благ. г. Анета Андоровић - гг. чиновници: Мато Мрша ц. к. наутике професор за себе, своју госпою Елену, и дѣчицу Петра - Спира - Роксанду и Даринку [6 кнѣ.] Біаѣіо Коста ађунт - Антон Дешковић контролор - и А. Арманини ц. к. чин. порта и санитади 15

Од Честног г. іер. Николе Вуиновѣа. Честна гг. пароси: Партеній Милковић жегаров. Лазар Кордић мокрополь - Петар Олуић билиш. - Илія Войводић имоцки - Нико Марчетић люб. књижевства [2 кнѣ.] 11

ІОШИЦА [у Боку].

Од. Г. М а т а Ћ у ч и ѣ а. чес. г. Андрія Балић парох за себе и своя три сина Константина, Любомира, и Владимира [4 кнѣ.] - гг. капетани поморски: Александер Цицовић - Богдан Ћурано-

виъ за себе и своє кѣри Анну и Милицу [2кнъ
- и Спиридон Сіерковиъ за сина Петра - благо
род. госпое: Анна Ђурановиъ - и Андриана Ђучи
ѣа - и Мато Ђучиъ люб. кнѣж. [2кнъ.] . 12

КАСТЕЛ-ЛАСТВА.

Од г. Стіепа Греговиѣа. Чест. т. Мар-
ко Греговиъ парох. и обд. злат. креста - гг. до-
бростой: Андрија - Крсто - Мило - и Стіепо сви
Греговиѣи - и Лука Греговиъ обд. злат медальом
и Іов. Явор сов. клир. и учитель . . 7

КАСТЕЛНОВИ [у Боки].

Од Чест. г. Христофора Лумбардиѣа:
Честна гг. пароси: Христофор Лумбардиъ тонал-
ски за себе и своє два сина Душана и Велимира
- Михан Аврамовиъ требесин. - Јован Лазаре-
виъ мокрин. - Петар Аврамович под. - С. іери,
Теофан Петрановиъ саввин. - Александер Пав-
ковиъ подест. - гг. капетани: Спиридон Даниловиъ
- Јован Петрановиъ - Јован Войводиъ [2кнъ.] -
Никола Аврамовиъ - Марко Радуловиъ - Филип
Мариъ - Христофор Лазаревиъ - Антоіе Јанко-
виъ - Николай Станиъ - г. трговци: Јован Русо-
виъ - Андрије Ђедовиъ - Григоріе Сушиъ - Геор-
гій Павковиъ - Спиро Балариъ служ. читаон. -
Ученици: Спиро Ивановиъ - Милан Сабличиъ -
Јово Познановиъ - и Јово Калуђеровиъ . 33

КНИН (у Далмаціи).

Од г. клирика Томе Добрієвиѣа. Честна
гг. пароси: Симеон Добрієвиъ жагров. [2кнъ.] -
Спиридон Добрієвиъ вербич. - препод. г. Сава-

тій Кнежевић косов. (2 кнъ.) благор. гг. трговци :
 Алекса Катић (2 кнъ.) - Зарія Вукадин - гг. клир.
 Тома Добрићвић (4 кнъ.) - и Симо Ярамаз . 13

КОТОР.

Од дружства Славенске Читаони-
 це. Благородна гг. членови : честна гг. Іерей
 Костантин Јоановић парох и надзиратель - Лазар
 Ерцеговић капелан - поштенородна гг. Трипо Ма-
 риновић - Лазар Бербер - Стево Бѣладиновяћ -
 Јово Божић - Томо Липовац (3 кнъ.) - Ђорђе Ср-
 днћ - Нико Радичевић - Марко Стефановић - Са-
 во Поповић - Јово Томовић - Спиро Јововић -
 Костантин Нетовић - Петар Нѣгушић - Томо
 Матковић - Јоко Ђ. Букилица (6 кнъ.) - Спиро
 Петровић - Илія Рамадановић - Стефан Сефиро-
 вић - Симо Калуђеровић - Ђорђе Алексић - гг.
 Трговци Ђорђе Чучак - Саво Мариновић - Марко
 Рамадановић - Јово Властелиновић - Спиро Гу-
 вернадуровъ - Ђвто Милић - и Филип Мршу-
 ля 36

Од Мене приписани. гг. чиновници : Гли-
 гор Цулић ц. к. погранични капетан - Митар Ог-
 нѣновић толмач окружни - Перо Суботић при
 ц. к. пошти - и Стево Јакшић посид. агент Ау-
 стр. Лонда - гг. купци : Јово Јовановић - Стево
 Мартиновић - Гашпар Петровић - Томо Бућин -
 крсто Питошевић - Браћа Буронић - Иво Мар-
 тиновић Иво Мариновић пећар - и Васо Шпаро-
 вић трудолюбац 13

ЛИВНО (у Босни).

Од г. Андрије Павасовѣа. благородна гг.

Михаило Милицановић директор. школ. (2 кн.) Іо-
сиф С Ђурѣ (5 кн.) - Лазо Билић - Нико Сама-
рцић за сина Ђорђу - и Симо г. Теодоровић (2 кн)
трговци - Ристо Павловић терзія - и Андрія Па-
васовић люб. кнѣж 13

ЛУШТИЦА (у Боки).

Почит. господа кап. Костантин Кршанац - ка-
пет. Іоко Клауђеровић - и кап. Лука Калуђеровић
- Трипо Калуђеровић - Богдо Калуђеревић - и
Косто Калуђеровић трговци - и Н. Маркићевић
секретар обшества 7

КРУПА (Манастир).

Од чест. г. І. Николе Вуиновѣа. преподоб.
гг. Венедикт Кордић игум. - Іосиф Кончаревић
вамѣст. « Іоанікіе Испировић еклисіарх 3

МЕДАК (у Кроаціи)

Од пречест. г. Д а н и л а Т р б о е в и ћ а. преч.
г. Данил. Трбоевић прота лички и концис. член.
- чест. гг. пароси: Николай Мандић грацац. и
член концис. - Константин Цоповић вреба. - То-
ма Милоевић могори. - Петар Дошен почитель. -
Исак Димић остервиц. - Георгій Алалић куч. -
Исак Калинић рад. - Михаил Личина кик. - гг.
клирици: Атанасіе Оклопціа - Спасеніе Войво-
дић - Никола Плча - и Данил Тесла учен. 13

МЛЕТКЕ.

Нѣгово Високопреосвященство г. Епископ
у пенсіи ВЕНЕДИКТ КРАЉВИЋ - Благор. гг

Ђорђе Корона - Данца Врчевић - Саво Филотић за
своју Супругу Таду рођену Врчевића 4

МОСТАР (у Херцеговини).

Од преч. г. Јоаникиј Памучиније, пречест.
г. Јоаникиј Памучина архим. списатељ - преп. јер.
Прокопій Чокорнло - и Гаврил Балорда - чест.
І. Јован Милићевић - благораз. гг. Учители: Јо-
ван Шушић - и Петар Србић - благор. гг. тр-
говци: Ђвтан Мрав за сина Јова - Јово Коваче-
вић - Ђвтан Шотрић за рођака Стефана - Ми-
хаило Аничић за сина Ђвтана - Вукан Балтић -
Милнико Оборица за брата Ђвта - Ђорђе Бѣло-
брк за братића Миха - Вукан Шола за братића
Јова - Ристо Л. Кусаловић - Ђорђе Братковић -
и Јово Хаџи Петровић поклоник светог гроба тр-
говац приеполь. 17

МОРИЊ.

Од Чест. г. Спиридона Берберовића
чест. г. Јерей Спиридон Берберовић парох за
два унука Марка и Миливоја (2 књ.) благ. гг.
Криле Милиновић кнез (10 књ.) - кап. Марко Бер-
беровић - кап. Трипо Берберовић за сина Петра
- кап. Јоко Милиновић - кап. Лазар Войводић -
благораз. г. Симо Лукачевић учитељ - Јово Ва-
снѣвић совр. клирик - гг. трговци: Симо Мили-
новић - Митар Радовић - Косто Милиновић - и
Лазар Милиновић - Ученици народ. мор. школе:
- Богдан - Петар - и Нико Берберовићи - Бог-
дан - Владимир - и Василиј Милиновићи - Нико
Лучић - и Нико Ђурановић - и ученице: Надеж-
да - Ружица - и Любица Берберовић 33

НЕРЕТВА.

Честни г. Никола Влацић адм. пар. - г. Јован Гога трговац - г. Стефан Ристић агент трговачки 3

ОБРОВАЦ.

Од препод. г. Серафима Матавуля. честни г. І, Илія Войводић адм. парохіе - ієродякон Спиридон Кнежевић - гг. Трифон Мандић - Андрија Синобад - Гаврил Ярић - Јован Билбія - Марко Урукало - Никола Ђуровић - и кирил Гергер люб. књиж, 10

ОДЕСА.

Благород. гдн. Драго Катурић трговац за себе и господо срблѣ Одеске 10

ОТИШИЊ (у Далмацій)

Чест. г. іерей Петар Стоисавлѣвић парох Отишицкій за себе и своє синове Стефана и Божка 3

ПЕРОЙ [у Истрій]

Пречестн. г. Христофор Мусић протопресв. и парох. Перойскій - чест. іер. Спиридон Кнежевић капел. и учитель - почтенор, гг. Спиридон Вучетић подестат - Николай Поповић - Георгій Јовичић - Александр Маричевић - и Никола Браић посиденти - Спиридон Дрековић - Димитріе Браић - Спиридон Поповић - Јован Радуловић - и Јован Поповић любительи народности 12

ПОЖЕРАВАЦ (у Србій).

Од г. Александра Ђорђевића. Честн. гг. Сава Протић парох. - и Атанасіе С. Браиковић дјакон и учитељ - благор. гг. учитељи: Живан Ковачевић - Петар М. Ђелић - Симо Николнћ - и Димитріе Л. Протић - практ. Начал. Стоян Савић - Илія в. Јовановић - и Јован Симић - високоуч. гг. Сава Баявуча - Деликадрія адвокат - гг. трговци: Петар Митровић - Симо Несторовић - Петар Росић - Петар Петровић - Ристо Поповић - Јоцо Миловановић - Ђорђе Ирошевић Ђурчія за сина Танасію - Коста Јовановић арен. кантара - Любомир в. Јанковић трговац - Стоян Павловић дуваницја - Димитріе Марковић Меаиција - Франц Јовановић ковач - Сѣпан Јовановић Крчмар - Димитріе Петровић калфа - и Јосиф Милосављѣвић болтација 25

РИСАН (у Боки).

Од честн. г. Вукеле Поповића. чест гг пароси: Јоан Аврамовић парох и надз. Рисан. - Јоан Аврамовић адм. леденички и Учитель - Тришко Комненовић кривош. - Данил Накићеновић адм. м. Банѣ. Благород. гг. Ђуро Ђурковић подестат - Марко Јовановић бивши подестат - Спиро Ђурковић - и Лазар Јововић ассесори - Михаил Ивелић секретар - Тютори црков. Алексіе Ђеловић - Јово Јовановић - Никола Ђурковић - и Јово Бѣладиновић - капетани поморски: Марко и Петар браћа Ђурковићи - Јово и Лазар браћа Катурћи - Марко и Јово браћа Ђурковићи - Симо А. Катурнћ - Марко Ивелић - Јово Папреница - и Андрија Јовановић. гг. трговци: кап. Томо Колумбарић - Симо Ивелић - Нико Властелиновић -

Никола И Поповић - Никола Угриновић - Илија
 Ђатовић - Марко к. Јовановић - Спиро Јовано-
 вић - Митар Радовић - Лазар Јововић за бра-
 танића Костантина - Лука Миситић - Лука Кай-
 тазовић - Јово к. Поповић - Тодор Напреница -
 Васо Ђатовић - Лазар Катурић - Митар Илић -
 Јово Милетић - Лазар Ђуковић - Митар Јов. Ка-
 турић - Анто Вучић войвода граховски - Пајо
 Ковачевић капетан - Божо Андрић Поповић -
 Митар Самарцић кнез кривошин. - Андрија Драгой-
 ловић убаль. - Јово Суботић леденич. - Ђорђе
 Ђурановић за себе и своју дѣцу (4 књ.). - и че-
 стнй г. І. Вукола Поповић ц. к. кауихета Котор-
 ской за себе и свое 7 синова по една . . . 57

РѢКА СЕНЬСКА.

Од г. Александра Рашевића. Честна
 гг. Димитрије Дошеновић адм. парох. - Николай
 Златаревић дякон и учияель - благор. г. Симеон
 Будисавлѣвић ц. к. Мајор - гг. професори ц. к.
 гимназ. Игњат Каткић - Лудвик Сламоник -
 Винко Пацель - и Иван Трдина - гг. трговци:
 Савва Коларовић - едан из грзнице - Алексан-
 дер Рашевић - г. Илија Радошевић ц. к. чиновник
 - гг. ученици: Иван Живонновић - и Иван Цри-
 чић 10

САРАЈВО.

Од Г. Александра С. Нупића: Нѣг.
 Високоп. Гди САФРОНИ Епископ Босанскій -
 Пречестни Г. Стефан Баковић прота - и честна
 гг. пароси сарајевскій: Іерей Василіе - Ђерасим -
 Ристо Инконом - Јово - Ристо - и Петар - бла-
 город. гг. трговци и любителья сръбског књи-

жества : Перо и Васо браћа Аџи Ристићи - Ми-
ханло Евтановић - Ристо Савић - Јово Н. Де-
спић - Алекса Н. Деспић - Јово и Ђорђе и Ми-
ћо Нике Бесара - Георгије Аџи Дамајовић - Га-
вро Хаџи Авакумовић - браћа пок : Миће Хаџи
Авакумовића - синови хаџи Лазара Јовановића -
браћа хаџи Николићи (2) хаџи Јово Костић - хаџи
Јово Петровић - хаџи Симо Петровић - Лазо Т.
Дукић - Ристо Трипковић - Коста Петровић -
Јово Миросављевић - Ђвто Алек. Ђлић - Гавре
Алек. Ђлић - Нико Скарнић - браћа Јосиповићи -
Стјепан Марић - Јован Зотовић - Анто Ђвтано-
вић - Ристо Радуловић - Спасоје Краљевић -
браћа Митровићи - Мићо Јовановић Мађар - Јо-
во Ђуковић - Симо Самоуковић - Јово Поповић -
браћа Василјевићи - браћа Илићи - Георгије Л.
Филиповић - Симо Соколовић - Нико Павловић
- Јово Петковић - Симо Одовић - Јоко Мјато-
вић Бакалић - Георгије Райковић аустр. поданик
- Симо Н. Дунђуревевића ; и Александер Симић Пу-
пић јавни родољубац 53

Од г. Хаџи Косте Петровића [напу-
чени преко г. Гавре Глишића) за себе и своје
пријатеље 5

СЕНЬ.

Од Г. Ђорђе Сигура. Чест. г. Илија Чуч-
ковић парох. сеньски - гг. Константин от Осто-
ић ц. к. капет. - Раде Цветићанин оберлайтнант
- Андрија Милосављевић ц. к. лейтенант - гг. тр-
говци : Јово Милиновић - Јово Јакшић - Михаил
Тербоевић - Стефан Марчетић - и Ђорђе Сигур
благород. господичне : Марија Петровић - Јованка

Радовановић - гг. Ученици: Александер Милоу-
нић - и Ђорђе Рашковац 13

СКРАДИН.

Од честн. г. Јереа Гаврила Руцовића.
Честна гг. пароси: Дамян Доброта парох бра-
тишковачкѣй - Савва Бѣлановић ђевер. - Яков
Ардалић брибирскѣй - преп. о. Силвестар Вучко-
вић іерм. монастира Крупе : чест. г. Гаврил Ру-
цовић адм. пар. Скрадинске 5

Од г. клир. Сима Лукачевића; поч. гг.
трговци: Марко Павасовић - Јован Бѣдов - Јо-
ван Крнета - Јован Синобад - Тома Лалић - и
Андрія Јовић 6

СМЕДЕРЕВО (у Србій).

Од г. Александра Ђорђевића. почтею-
родна гг. Милић Петровић рачуновод. - Вуле С.
Мирковић II писар. - Коста Петковић п. п. суда
- М. Крстић писар. начал. - Маринко Стојановић
рачуновод: примир. суда - Исак Поповић учитель
- Стеван Чупић - Георгіе Ж. Марић трговци - и
Живко Стефановић кројач. 0

СМИРНЕ.

Од г. Сава Поповића. почтенородни г. Јо-
ван Јованович агент. аустр: Лонда са себе и сво-
га унука Славена (3 књ.) - госпоя Шола Јовано-
вич рођена от Поповић любительница књиж. -
гг. капетани Лонда: Јово Папреница - Марко И-
Мићо Лумбардић - Симо Лазаревић - Тодор У-

кропина – Андрія Іовановић – Д. Атанасковић –
Ћиђе Вицковић – Спиро Мариновић – Мићо и
Лазаревић – г. Сава Поповић при агенцији аустр.
Лонда ревнит. књиж. 15

СПЛѢТ и СИНЬ.

Од Чест. г. Іоакима Амановића. ви
сокоб. д. Николай Димитровић. – г. Николай Бр-
дар ц. к. депутат и обд. златие вел. медалъ – поч.
гг. Коста Вучковић – Петар Марић – Јово Лаза-
ревић – чест. г. Іоаким Амановић адм. пар. – Бо
жо Козлица – и Илія Беора тежаця – Синь.
гс. трговци: Басо Милковић – и Петар Ру-
силь 13

SPLIT. od gospod. Joze Lujetića. blagogona-
deždna G. g. Sluša telji bogoslovie: Mate Tomašević Ju-
raj Plančić – Antun Seguić – Josif Pavlović – Lovre Kovače-
vić – Niko Roglić – Rako Boglić – Marko Karaman – Joze Ga-
brič – Jure Goisalić – Bože Mazzanović – Blaž Ćulin – Bartul
Mitrović – Krunoslav Balić – i Enrik Bega – Poštovana g. g.
Redovnici: Fr: Ante Jelavić – D. Dujo Benzon – i Antun
Kerstulović. Ljubitelji književnosti: Nade Nadilo – I Au-
gustin Bitanga. 20.

ТРЕБИНЬ [у Херцеговини].

Од препод. г. Никифора Дучића. Поч-
тенородна гг, трговци: Лука Пиштеля – Симо Пи-
штеля – Перо Перовић – Гаврило Перовић – Ма-
нойло Ћеловић – и Христо Шилобад. 6

ТРСТ (Трієст).

Од г. Теофана Поповића. Високоучена
гг. Стефан др. Васић лѣкар - Андрија Стойковић
- гг. трговци: Драго Памучина - Никола Цуцак
- Јово Ковачевић - ученици срб. школе: Васо
Дабовић - Стефан Вуиновић - Ђорџа Ковачевић
- Ђорџе Мекша - Богдан Милиновић - и Андрија
Димитровић - Ђорџе Косић црквеняк - и преп. г.
Теофан Поповић дјакон и учитель . 12

Од г. Стефана Огњиновића. Стефан
Огњиновић capo della c. г. guardia di sicurtà del porto
marittimo за зебе и свое пријатељ . 10

УЖИЦЕ (у Србій).

Од г. Спиридона Поповића. честна
гг. пароси. пречест. г. Гаврил Поповић прота у-
жички - Закарије Закарић парох. Креман. - Михаил
Радуловић потич. - поченород. гг. чиновници:
Милан Калѣвић пресѣд. суда - Стоян Обрадовић
член. - Алекса Димитријевић књиговод. - Симо
Марић предсѣд. примир. суда - Станиша Бојинић
управитељ школах и трговац - Ефрем Новако-
вић пресѣд. суда - и Симо Милосављевић учи-
тељ - гг. трг. Илија Наранцић - Максим Јовано-
вић - Димитрије Калѣвић - Тиосав Калѣвић - Ни-
кола Науновић - Тодор Радовић - благород. гипоя
кліена Кириловић воспитателька - Петар Райковић
пис. примир. суда - Петар Стефановић лѣкар за
кѣр Ленку - Остоя Даничић сарач - и Јован
Цвиановић дуџанџија - благонадежна гг. ђаци: Пе-
тар Ђукић - и Милош Миланковић IV. - Вуица
Селанковић III. - Илија Петровић - Танаџе Данић
- Савва Радуловић - Нѣшо Накитовић - Зарія

Ристановић - Еремія Штуловић - Васи́ліє Цвіо-
вић - и Ђѣрем Лончевић П. розреда слушательн
- и високоуче. г. Спиридон У. Поповић учитель
найстар, розреда 33

ЦРНАГОРА.

Од. преч. г. о. Никанора Ивановича
Нѣгова Свѣтлость ДАНИЛ П. НѢГОШ владѣтел-
ній княз црногорски и брдскій (30 кнѣнга) - нѣ-
гово сїятелство княз Ђорђе Петровић Нѣгош ка-
валер и пресѣдатель сената (5 кнѣ.) - високо-
благородній Гдн Мирко Петровић Нѣгош подпре-
сѣдатељ [4 кнѣ.] - пречест. г. Никанор Ива-
новић архимандрит цетиньскій [5 кнѣ.] - бла-
городна гг. чиновници : Данил Вуковић Адютант
нѣг. свѣт [3 кнѣ.] Милорад кавалер Медаковић
секретар [3кнѣ.] - гг. сенатури: поп Ђуро Кусо-
вац кучкїй - гг. капетани : крцо Јоков Петровић
Перяничкїй - Машо Врбица нѣгуш. - Јован Вукотић
чев. - Марко Драгов Мартиновић цетинскій - Боро
Милић бѣлицкїй - П. Пеіовић цеклинскій - Мрѣен
Јанковић додошкїй - Ристо Пилетић пиперскїй
- П.Стеван Радовић мартинић. - Јован Боіовић -
Милан Васоевић - и Ђуро Матановић - гг. Гар-
дисте СВИѢТЛЕ КНЯГИНѢ ДАРИНКЕ: Ђурица
Радоњић - Филип Вукмировић - Саво Вуіовић -
Јоко Войводић - гг. перяници : Илія Божовић -
Мило Петровић - Михаил Райковић - Стефан Јо-
вићевић - Радун Булатовић - високоблагор. г.
Крсто Машанов Петровић любительн кнѣжества :
Цоп. Перо Матановић - Перо Почек - Марко ша-
лин Ђурашковић - Шпиро Матановић - г. Томо
Мариновић Трговац - и Ђуко Срединовић обер-
камарер Княжевскїй 77

ЦАРИГРАД.

Од г. Анта Дробняковића. чест. г. пов.
 Марко Пеіовић за себе и своје синове Јована и
 Лазара Херват баша черногорскій (5.књ.) - благ.
 гг. Шпиро Войводић [5 књ.] - Филип Драгома-
 новић [5 књ.] - Раде Ађуш [5 књ.] - Никола
 Павковић [1 књ.] - Петар Ђурковић [6 књ.] и
 Нико Рашковић [5] - Кепет. поморски - гг. тр-
 говци Петар В. Калуђеровић [1] - Тодор Ђуко-
 вић за себе и браћу [5] - Јован Мршић за себе
 и браћу [5] - Шпиро Реметић за себе и браћу (1)
 - гг. чиновн: Никола Живковић капет. од порта
 [5] - гг. спекул: Анто Дробняковић [5] - Богдо
 Врчевић [5] - и Васо Поповић за себе и своје
 синове Стева и Спира (7 књ.) . . . 67

ШИБЕНИК.

Од Гђе Поле Видовића. благор. госпоя.
 Марія Бошковић - господичне: Перина Симић -
 Марія Симић - Милица Омчикус - и Александра
 Поповић 5

Од преп. протод. Исаіе Олуића. пречет.
 г. Іеротей Ковачевић архим. Крупкій - гг. тргов-
 ци: Яков Симић - Јован Петрановић - Стефан
 Матавуљ - Савва Омчикус - Любисав Ковачевић
 - Никола Лончар - Никола Рапо церквеняк . 8

Од чест. г. Јована Шуше. честній г. Јо-
 ван Шуша парох - г. Илія Скочић - и г. Марко
 Поповић трговци 3

SLJEDUJE OBRATNO

TABLICA

ZA ONU GOSPODU PREDBROJNIKE

KOI NEBI ZNALI PODPUNO

SA CIRILOVIM SLOVIMA ČITATI.

Pečatna		odgovara latinskim
načalna	podnačalna	
А	а	a
Б	б	b
В	в	v
Г	г	g, ga, go, gu. .
Д	д	d
Ђ	ђ	g, gia, gio, giù .
Е	е	e
Ж	ж	ž, convenzionale .
З	з	z radolcito . .
И	и	i
І	і	i
К	к	k
Л	л	l
М	м	m
Н	н	n
О	о	o
П	п	p
Р	р	r
С	с	s, semplice puro .
Т	т	t
Ћ	ћ	é, convenzionale .
У	у	u
Ф	ф	f
Х	х	h
Ц	ц	c, ce, ci
Ч	ч	č. convenzionale .
Ѡ	ѡ	non esiste . . .
Ш	ш	š, idem
Ы	ы	i
Ь	ь	non esiste . . .
Ѣ	ѣ	je
Є	є	je
Ю	ю	ju
Я	я	ja

Služi za rieči.

Galia, Golub, Gusle

Djevojka, Djerdan, Djubar.

Žalost, Ženidba, Žid.

Zadar, Zefir, Orizont

Kad sljeduje za njim glasno slovo.
isto isto bezglasno.

Kralj, Kruna, Kočia.

Sunce, Sablja, Slava.

Svieća, sreća, kuća.

hvala, svrha, stihotvorje.

Cerkva, Ciceron, Cvjet.

Čovek, Čudo, Čaša.

za strane rieči (osobito turske) Džamia, Megdanžia, Kalajžia.
Šužanj, Šaka, Šuma.

Per distinguere il verbo battere (бѣти) dall' essere (быти).
na Kraju imena: Konj, Ugalj, Malj.

izmjenjuje slovo Ć za riječi: ljenost, liepota, pjesna.

kad dolazi pred njim bezglasno, n p. pije, šije, grijeh.

isto isto: ljubav, Jùnak, Gnjurac.

zamenjuje taliansko • ia • Jabuka, Jagnje, Cvijan.

Сочинитель полагает свое заглавие под
защиту законом прописанных прав.

ДОДАТАК.

За нужно почитуем, на краю ове мое књижице објавити свим Гг. Читатељима да имаю готову у рукопису єдну књижицу под насловом : **ДВІЕ ГОДИНЕ И ОСАМ МЋСЕЦА МОЕГА ПРЕБІВАНЯ У ЦРНОЙ ГОРИ.** Кою сам после мога одлазка из Црне горе саставіо а онамо само у кратко записао.

Овако сам іой име найприличніе нашоо, єр под овим све оно што сам у вишеназначено вріеме моего онамо бавлѣня као Секретар Нѣгове Свѣтлости Кнѣза Данила, важнога чуо и видіо код онога у свему оригиналног народа а за иностранце рѣдкость то сам у кратко описао а после разгранао.

Ова є књига раздѣлѣна на три части, а на особеним оглављима : I. случаи догођени у 1852. II. у 1853. а III. 1854 години.

Тамо є зацрепнуто од свега и свашта по мало али доста, као н. п. проглашенѣ новогa Го-еподара кнѣза и заклетва свію под платом лицах, начин правданя (од рієчи до рієчи) у суду парницах, и препиранѣ Судниках доклен стварь пресуде (наведене пешест найзнаменитій парница), кратки преглед рата Омер Паше, начин како мушкетаваю злочинца, описаніє Суда и свію чиновника с' годишньим приходом и расходом, разни мимогредни обичаи, крсна имена, тужбалице црногорках, у кратко живот и владѣнѣ као Све-

топочившег Владике Пстра і. тако последнѣг, и у едну рѣчь да ће сваки читатель ласно докучити и као да очима гледа што є Црна гора и шта су Црногорци.

Ова књига битиће повелка, неће садржавати у себи друго него живу истину, нити є на похвалу ни на увреду икаквог лица или власти, него удивленіе за данашњи віек, а умѣрено.

Я се уздам да љу є скоро на свѣтласть печатану виђети, али незнајући ни јошт колико ће ме кошовати изображеніе у Минијатури едан Црнагорац и една Црногорка у простој народној ношњи, нити пак величину књиге не могу за сад означити нѣну ціену, само то єдино свакогга онога кои бы се за совокупителя приміо молим нека ми изволи или приватном приликом, или франкираним писмом послати имана Гг. Пренумеранта найдалѣ до нашега Ђурђевадневи, а када буде да се књига печата я љу свакоему обявленіе послати, с' тим условіем: да они кои бы хтѣли узети по условію Огласа мене одма яве оѣли или неће; зато се свакоме наприед препоручава.

У Задру 1. Фебрара 1857.

Ваш понизни
В. ВРЧЕВИЋ.

- JOGR. p. Privedni to jest skazanje kako sinovi Jakove Palviarke prodavo sloxeno i u ceti pivanja razdljeno od Pope Petr. Vuleticha u Splitu 1850. : . . „ —12
- MUKA, Gosp. Našega Isukersta i plač matere njegove sloxen od O. P. P. Knexević u Splitu . . . „ —20
- EPISTOLE, EVANDJELJA i Knige Apoštolske istomačene iz misala novoga rimskoga u jezik slovinski nova poispravljene, prilistenje, s'različnim nadomerenjem. Dub. 1844 . . . „ 3.25
- ISPOVID Kerstianskoga. U Splitu. 1849. . . „ —30
- KALMET Aug. Život Isusa Kersta Gosp Našeg iz italian-skog u ilirski priokrenuo O. Mikovil Čuić.-Izdao I. F Jukić. :40
- FICIJ Bl. D. Marie za kojim slidi večernja Mertvih Sedam pisan pokornih i ost. U Splitu 1850. . „ —45

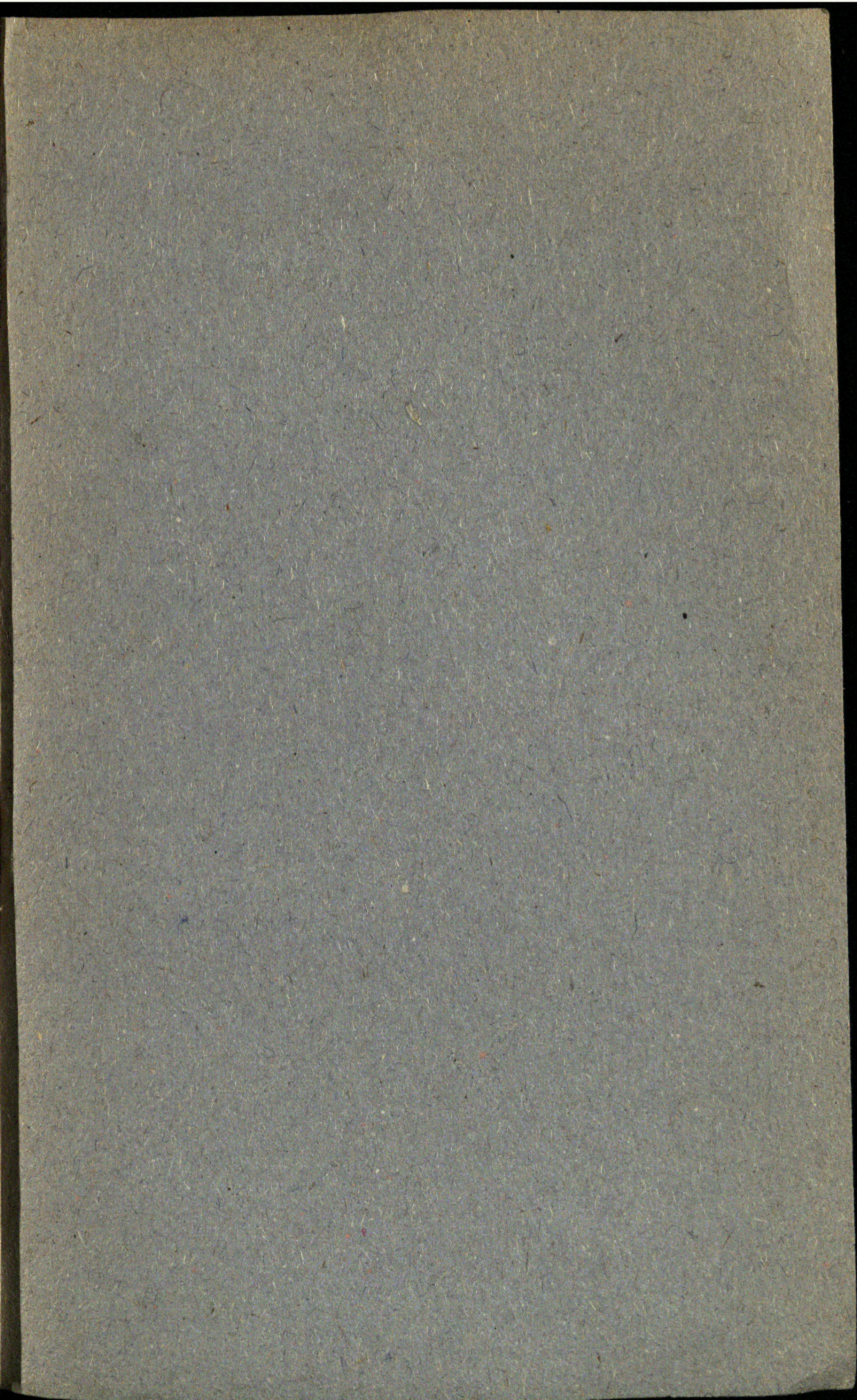

- Букваръ ради ученія юности Церковномъ и Гра-жанскомъ чтенію , 1847 у 8., . . . „ — 6
- МАГАЗИНЪ. Георгій Николаевичъ пр. у Дубровнику за лѣто 46-47-48-49 свакий по „ —,30
- МЛАДНІЬ како треба да се изобрази. Съ краткимъ додаткомъ како се треба на школама и по путу владати. Превео съ нѣмецкогъ Георгій Николаевичъ, у 8. 1841. „ 1.10
- ЗАШТО? ЗАТО . . . или изясненіе найобични явленія, кои у эстеству биваю. Превео съ талианскогъ, Теофілъ Стефановић, е-ромонахъ и каврікалный учитель, у 16 „ —:25
- МОЛИТВЕНИКЪ (славенскый) издањъ исте г. „ —.14
- СРЦЕ ИЛИ РАЗЛИЧНЕ ПѢСМЕ одъ I: Сундечића С. голивиянина за обшту користъ югославенства сиѣване . . . „ —.25
- НИЗЪ ДРАГОЦѢНОГЪ БИСЕРА или Духовне и Моралне пѣсме са дѣцу, одъ I. Сундечића, кавр. профессора, свезка I. 1856 „ —.21
- АНАНІА и САПФИРА или лажъ казиѣна на простомъ и сладкомъ материѣмъ езыку спѣва Іов. Сундечић 1848. . . „ — 20

~~РадСх I 6A~~

МИЛОЙ
ОБОЕГ' ПОЛА
УЧЕЊОЈ СЕ МЛАДЕЖИ
ПОСВЕЋЕНО.

цѣна књиге кар. 24.

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

РлвСрI 113.1